

โครงการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี

กรณีศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963

The project for ladies design from case study of cleopatra movie 1963

ภูชงค์ คุณฉงวน

PHUCHONG KUNCHANGUAN

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2556

หัวข้อโครงการ ออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี
กรณีศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963

ชื่อผู้เขียน นายภูชงค์ คุณฉนวน

ปริญญา เทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์รัชัชชัย แสงน้ำเพชร
อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น

คณะกรรมการสอบโครงการได้ให้ความเห็นชอบโครงการฉบับนี้แล้ว

.....กรรมการ .....กรรมการ

(อาจารย์รัชัชชัย แสงน้ำเพชร)

(อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น)

.....กรรมการ .....กรรมการ

(อาจารย์ก้องเกียรติ มหาอินทร์)

(อาจารย์สัมพันธ์ สุวรรณศิริ)

.....กรรมการ .....กรรมการ

(อาจารย์นิตยา วันโสภา)

(อาจารย์จิตติมา พุทธบุชา)

.....กรรมการ .....กรรมการ

(อาจารย์กฤษดา รัตนางกูร)

(อาจารย์ณฤพน ไพศาลดิวงค์)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

หัวข้อโครงการ	ออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี กรณีศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963
ชื่อผู้เขียน	นายภูซงค์ คุณฉนวน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์รัชชัย แสงน้ำเพชร อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น
ปริญญา	เทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
คณะ	อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

โครงการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและออกแบบเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี โดยนำแนวความคิดจากการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 มาพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกายที่สามารถสวมใส่ได้ปัจจุบัน โดยดึงเอาเอกลักษณ์ของรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราในภาพยนตร์นั้นมาพัฒนาเป็นรูปแบบในการทำเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี

จากผลการศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือรูปแบบของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สีสัณและเทคนิค ผลการวิเคราะห์จากรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา ที่จะเป็นไปในลักษณะรูปแบบการแต่งกายที่โครงสร้างที่ค่อนข้างเรียบง่าย เข้ารูป ตลอดจนถึงเทคนิคต่างๆ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา มาเป็นแนวความคิดในการออกแบบ โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของเสื้อผ้าให้มีความล้ำสมัย

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของการออกแบบ และการผลิตเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีนำมาวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา การสวมใส่ให้มีเอกลักษณ์และรูปแบบที่ชัดเจนเหมาะสมกับบุคลิกภาพและสามารถสวมใส่ได้จริง โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างที่แปลกใหม่มาประยุกต์กับงานออกแบบ ซึ่งหลักการที่สำคัญดังกล่าว คือ ลักษณะโครงสร้างของชุดที่มีความเรียบง่าย มาใช้ในการออกแบบเพื่อให้ความสอดคล้องกับแนวความคิด ทั้งนี้ยังทำให้ชุดมีความโดดเด่นน่าสนใจ และเข้ากับยุคสมัยได้เป็นอย่างดี

Title	The project for ladies design from case study of Cleopatra movie 1963
Authors	Mr.Phuchong Kunchanguan
Adviser	Mr. Tawatchai Sangnampetch Ms. Jaratpim Wangyen
Degree	Bachelor of Technology
Department	Fashion and Textile design
Faculty	Industrial Textiles and Fashion Design
Academic year	2006

Abstract

The purpose of the project is to study and design a collection which bring the idea from dressing of Cleo Pathra in a movie named “Cleo Pathra” 1963, to applied for create outfits that wearable in daily life. By brought an identity of the way she wears the outfit in the movie.

The result of study divided into 2 sections, a form of dressing and color and technique. Was found that most of the outfit is rather simply , fit and also techniques . Therefore, this collection was brought those ideas to created and developed into ultramodern form.

According to the result of studied and information about design and women wear to analyze the way to solve a problem. I density, and obviously style fit with personality and wearable. Which emphasizing the adjustment to create a new form, and the principle is simplicity style to designed to correspond with the idea. In order, this study provides the fascinating and up- to-date dresses.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจากโครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม
คนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอขอบคุณบิดา มารดา น้องชาย และญาติพี่น้องที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการทำ
โครงการในครั้งนี้และคอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอดในการจัดทำโครงการครั้งนี้จะสำเร็จมิได้ถ้าขาด
การอุปการะและให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณอาจารย์รัช วัชชัย แสงน้ำเพชร ที่ได้ให้คำแนะนำ รูปแบบ และเทคนิคการ
ออกแบบ ตลอดจนการเลือกวัสดุในการตัดเย็บ จึงทำให้ผลงานการออกแบบครั้งนี้ผ่านไปได้อย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์รัชสพิมพ์ วังเย็น ที่คอยให้คำแนะนำในการหาแนวความคิดเพื่อใช้
ในการทำโครงการ และคอยให้คำปรึกษาระหว่างดำเนินการทำโครงการมาโดยตลอด จึงทำให้
ผลงานการออกแบบในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณพี่บอม ที่ได้ให้คำแนะนำ รูปแบบ เทคนิคการออกแบบ ตลอดจนการเลือกวัสดุ
ในการตัดเย็บและให้คำปรึกษา จึงทำให้ผลงานออกมาได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นปีที่4สาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ทุกคนที่ให้
คำแนะนำและให้กำลังใจที่ดีในการทำโครงการครั้งนี้มาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เอื้อเฟื้อสถานที่
และเครื่องมือต่างๆในการจัดทำโครงการครั้งนี้ให้สำเร็จ

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่เอื้อเฟื้อ
สถานที่และเครื่องมือต่างๆ ในการจัดทำโครงการและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่
มอบทุนอุดหนุนในโครงการนี้

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ซ
1.บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ที่มาของปัญหา	2
แนวทางการแก้ไขปัญหา	2
ขอบเขตของการศึกษาด้านข้อมูลเนื้อหา	3
ขอบเขตของการออกแบบ	3
วิธีการดำเนินโครงการ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	4
2 . เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง	
ศึกษาข้อมูลรูปแบบเครื่องแต่งกายพระนางคลีโอพัตรา	5
ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย	11
ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตกแต่ง	27
ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นค.ศ.2015	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3.วิธีการดำเนินงานวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	50
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา	54
สรุปผลการวิเคราะห์เครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา	64
แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	64
แรงบันดาลใจ	64
อารมณ์	65
กลุ่มเป้าหมาย	66
สรุปผลเพื่อทำการออกแบบเครื่องแต่งกาย	67
5.สรุปและอภิปรายผล	
วัตถุประสงค์ของโครงการ	74
ที่มาของปัญหา	74
แนวทางแก้ไขปัญหา	75
ขอบเขตการศึกษา	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษา	76
ผลการวิเคราะห์	76
การอภิปรายผลการออกแบบ	77
ข้อเสนอแนะ	78

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.	ภาพพระนางคลีโอพัตรา	5
2.	ภาพวาดฝาผนังชาวอียิปต์สมัยโบราณ	9
3.	การแต่งกายของชาวอียิปต์สมัยอาณาจักรกลาง	10
4.	ภาพเส้นรอบเป็นรูปสามเหลี่ยม	18
5.	ภาพเส้นรอบนอกเป็นรูปสามเหลี่ยมกลับหัว	18
6.	ภาพเส้นรอบนอกเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	19
7.	ภาพเส้นรอบนอกเป็นทรงนาฬิกาทราย	19
8.	ภาพด้านในเป็นเส้นตามแนวตั้ง	20
9.	ภาพเส้นด้านในเป็นเส้นตามแนวนอน	20
10.	ภาพเส้นด้านในเป็นเส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม	21
11.	ภาพเส้นด้านในเป็นเส้นโค้ง	21
12.	ภาพเส้นด้านในตรงเส้นสะเอวต่ำ	22
13.	ภาพเส้นด้านในตรงเส้นสะเอวสูง	22
14.	ภาพการใช้เส้นเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของร่างกาย	23
15.	ภาพลูกบิดแก้ว	29
16.	ภาพลูกบิดมุก	29
17.	ภาพลูกบิดคริสตัล	30
18.	ภาพลูกบิดแท่ง	30
19.	ภาพลูกบิดโลหะ	31
20.	ภาพลูกบิดมุกรี	31
21.	ภาพเพชรเทียม	32
22.	ภาพลูกบิดหยดน้ำ	33
23.	ภาพล้อมชนิดกลม	33
24.	ภาพแนวโน้มสี2015	37

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
25. ภาพแนวโน้มสี่2015	38
26. ภาพแนวโน้มสี่2015	39
27. ภาพแนวโน้มสี่2015	39
28. ภาพแนวโน้มสี่2015	40
29. ภาพแนวโน้มสี่2015	41
30. ภาพแนวโน้มสี่2015	42
31. ภาพแนวโน้มสี่2015	43
32. ภาพแนวโน้มสี่2015	43
33. ภาพแนวโน้มสี่2015	44
34. ภาพแนวโน้มสี่2015	45
35. ภาพแนวโน้มสี่2015	46
36. ภาพแนวโน้มสี่2015	47
37. ภาพเครื่องแต่งกายพระนางคสิโอพัตรา	54
38. ภาพเครื่องแต่งกายพระนางคสิโอพัตรา	56
39. ภาพเครื่องแต่งกายพระนางคสิโอพัตรา	58
40. ภาพเครื่องแต่งกายพระนางคสิโอพัตรา	60
41. ภาพเครื่องแต่งกายพระนางคสิโอพัตรา	62
42. แรบบันคาลใจ	65
43. อารมณั์	66
44. ผลงานการออกแบบ	68

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
45. ผลงานการออกแบบ	69
46. ผลงานการออกแบบ	70
47. ผลงานการออกแบบ	71
48. ผลงานการออกแบบ	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลิโอพัตรา	51
2	ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา	55
3	ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา	57
4	ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา	59
5	ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา	61
6	ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเครื่องแต่งกายเป็นเครื่องนุ่งห่มที่มีความสำคัญมาก ในการดำรงชีวิต ตั้งแต่ยุคโบราณเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันเครื่องแต่งกายได้เข้ามามีบทบาทกับมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ทุกเชื้อชาติ ศาสนาและทุกชนชั้น ซึ่งการแต่งกายจะแตกต่างกันออกไป ในแต่ละวัฒนธรรมเนื่องจาก สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันไป รวมถึงการดำเนินชีวิต ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ตลอดเวลาที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งมีการถ่ายทอดอิทธิพล ทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงและผสมผสานวัฒนธรรมในการแต่งกายที่แปลกใหม่ไปตามกระแสหรือ ที่เรียกว่า แฟชั่นการเปลี่ยนแปลงสังคมครั้งใหญ่ของโลกมนุษย์ทุกวันนี้ ทำให้สังคมขับเคลื่อนและก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่สำคัญ เครื่องแต่งกายจึงมีบทบาทมากกว่าการสวมใส่เพื่อให้ความอบอุ่น แต่เมื่อสวมใส่เครื่องแต่งกายจะต้องโดดเด่นและสวยงามสามารถสะท้อนบุคลิกไปจนถึงทัศนคติของผู้สวมใส่ ปัจจุบันนักออกแบบจึงค้นหารูปแบบหรือแรงบันดาลใจของเครื่องแต่งกายเพื่อให้เกิดความแตกต่างกับทั้งนักออกแบบด้วยกันหรือแนวเสื้อผ้าที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยรับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งรอบตัวต่างๆ ธรรมชาติ สิ่งก่อสร้าง ผลงานศิลปะ รวมทั้งบุคคลสำคัญทางศาสตร์

พระนางคลีโอพัตราถือเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นที่อยู่ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่มีเรื่องราวที่น่าสนใจและเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในอียิปต์พระนางคลีโอพัตราถือว่าเป็นบุคคลที่มีความงามความกล้าแกร่งความสง่างามและยังมีความสามารถในหลายๆด้านรวมถึงการแต่งกายของตัวพระนางคลีโอพัตราผู้ศึกษาจึงมีความคิดที่จะออกแบบชุดราตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลีโอพัตราเพื่อสำหรับสุภาพสตรีเมื่อสวมใส่จะสามารถส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีแนวความคิดที่จะออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลีโอพัตราซึ่งในตัวของพระนางคลีโอพัตราเองในการแต่งกายที่เรียบง่ายแต่ทำให้พระนางดูสง่างามดังนั้นจึงนำการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา มาปรับเปลี่ยนดัดแปลงจากชุดสมัยก่อนทำให้ดูทันสมัยมากขึ้น โดยที่ยามสุภาพสตรีสวมใส่จะมีความมั่นใจ และบุคลิกภาพที่โดดเด่นยิ่งขึ้น พร้อมกับเทคนิคการตกแต่งจากสมัยก่อน มาปรับและเสริมในการตกแต่งเพื่อให้ชุดราตรี

มีความงามและโดดเด่น น่าสนใจ รวมไปถึงเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ รวมทั้งได้ประโยชน์ทางการศึกษาและการพัฒนาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในวงการแฟชั่นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
2. เพื่อออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลีโอพัตรา

ที่มาของปัญหา

ในสภาวะสังคมปัจจุบันกระแสแฟชั่นเข้ามามีอิทธิพลในการใช้ชีวิตของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันชุดราตรีมีมากมายหลากหลายรูปแบบและหลากหลายสีสัน มีความเยอะของเทคนิคและการตกแต่งต่างๆ ประกอบกับความต้องการของมนุษย์ที่มีความหลากหลายแปลกใหม่และต้องการความอลังการ ความสวยงามอยู่ตลอดเวลา จึงให้ความสำคัญกับชุดออกงานต่างๆ อยู่เสมอ ปัจจุบันชุดราตรีก็เป็นชุดหนึ่งที่มีความสำคัญแต่ด้วยชุดราตรีต้องมีความสวยงามต้องมีราคาจนในบางครั้งนักออกแบบหรือผู้สวมใส่คิดว่ามันจะต้องมีเครื่องประดับที่มากมาย ความอลังการของชุดอาจเกิดให้ดูมากเกินไปรวมถึงยังทำให้ราคาสูงขึ้น

แนวทางแก้ไขปัญหา

ผู้ศึกษามีแนวความคิดนำเอาเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรามาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเสื้อผ้าเนื่องจากว่าด้วยเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราไม่ได้มีความอลังการหรือการแต่งกายที่ดูมากมาย แต่ว่าทรงมีความสวยงามผู้ศึกษาจึงนำเอาเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรามาใช้ในการประยุกต์ในการออกแบบเสื้อผ้าเพื่อที่จะทำให้ผู้ที่สวมใส่มีความสวยงามและเป็นการลดต้นทุนลดเวลาในการออกแบบหรือทำชุดราตรี

ขอบเขตการศึกษาด้านข้อมูลเนื้อหา

- 1.ศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
- 2.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตัดเย็บและการตกแต่งเครื่องแต่งกาย
- 3.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่น ค.ศ.2015

ขอบเขตของการออกแบบ

- 1.ออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
- 2.ออกแบบชุดราตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราจำนวน5ชุด

วิธีการดำเนินงาน

- 1.นำเสนอหัวข้อโครงการ
- 2.ศึกษาข้อมูลรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
- 3.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับชุดราตรี
4. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายและการใช้สี
5. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นในปี ค.ศ. 2015
6. ออกแบบเสื้อผ้าร่างชุด
7. คัดเลือกแบบ ที่ตัดเย็บชุดแฟชั่น
8. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ตัดเย็บ
9. ตัดเย็บชุดที่คัดเลือกไว้
- 10.ตรวจความเรียบร้อย
- 11.วิเคราะห์และสรุปข้อมูล
- 12.สรุปผลการดำเนินงานพร้อมข้อเสนอแนะ
- 13.นำเสนอผลงาน
- 14.ส่งเอกสารสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามกำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวความคิดรูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
2. ได้ศึกษาชุดราตรี ที่นำเสนอรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา โดยใช้แฟชั่นเป็นสื่อแสดงออก

นิยามศัพท์

LEOPATRA 1963

หมายถึง

ภาพยนตร์คลีโอพัตรา 1963 ราชินีของอียิปต์
 ที่ทรงมีความสวยงามกล้าแกร่งและพร้อม
 ด้วยความสามารถซึ่งถือว่าเป็นบุคคลสำคัญใน
 ประวัติศาสตร์ ผู้กำกับ: Joseph L.Mankiewicz
 นักเขียน: Joseph L.Mankiewicz, Ranald
 MacDougall

บทที่ 2

เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาโครงการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีกรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963
ผู้ศึกษาข้อมูล ได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

ศึกษาข้อมูลรูปแบบเครื่องแต่งกายพระนางคลีโอพัตรา

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่ง

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่น2015

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาข้อมูลรูปแบบเครื่องแต่งกายพระนางคลีโอพัตรา

ภาพที่1: พระนางคลีโอพัตรา

(ที่มา <http://www.imdb.com/title> สืบค้นข้อมูลวันที่29กันยายน 2556)

ประวัติพระนางคลีโอพัตรา

วัยเยาว์

คลีโอพัตราที่ 7 เป็นชาวกรีก กำเนิดในดินแดนอเล็กซานเดรีย, อียิปต์โบราณ ได้ขึ้นครองราชย์ลำดับถัดจาก ปโตเลมีที่ 12 แห่งอียิปต์ ขณะนั้นพระนางเบเนไซน์และแม่ทัพอาร์เชลได้ร่วมกันก่อการกบฏขึ้น ทำให้ฟาโรห์ปโตเลมีที่ 12 ออเลติส ต้องเดินทางไปขอกำลังเสริมจากสภาซีเนตแห่งกรุงโรม และจ่ายเงินตามข้อเรียกร้องของ ออกัส กาบิเนียส จำนวน 10,000 เทลแลนค์ เนื่องจากฟาโรห์ไม่มีเงินพอ จึงขอยืมเงินจากกบฏผู้ร่ำรวยนาม ราบีเรียส โพลตุมาส แล้วกลับอียิปต์พร้อมกองกำลังเพื่อจัดการกับผู้ก่อการกบฏ และได้ส่งประหารพระนางเบเนไซน์กับแม่ทัพอาร์เชล ทำให้ราบีเรียสได้เข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระคลังของอียิปต์

ขึ้นครองราชย์

ราบีเรียสรีดไถชาวอียิปต์อย่างหนัก ทำให้ชาวเมืองลุกฮือต่อต้านด้วยความไม่พอใจ จนเขาต้องหนีกลับโรม เมื่อพระบิดาของพระนางสวรรคตในช่วงฤดูใบไม้ผลิของปีที่ 51 ก่อนคริสตกาล พระนางเป็นพระราชเมือพระเชษฐภคินีอีกสองพระองค์สิ้นพระชนม์ลง พระนางยังมีพระชนิษฐาอีกองค์ที่มีชื่อว่าอาร์ลีโนเอ ในช่วงแรก พระนางครองราชย์ร่วมกับพระบิดาเป็นระยะเวลาสั้นๆ ต่อมาก็ได้ครองราชย์ร่วมกับพระอนุชาอีกสองพระองค์ ได้แก่ ปโตเลมีที่ 13 ผู้ต่อต้านการปกครองของโรมันและปโตเลมีที่ 14 แต่การสืบราชบัลลังก์ของราชวงศ์ปโตเลมีนั้นนิยมการสืบเชื้อสายทางมารดา พระอนุชาทั้งสองพระองค์จึงต้องเข้าพิธีอภิเษกสมรสกับพระเชษฐภคินีคือคลีโอพัตรา เพื่อขึ้นครองราชย์ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายเถียรบาล ภายหลังจากที่กษัตริย์ผู้เป็นพระอนุชาและสวามีของพระนางสวรรคตลง คลีโอพัตราได้แต่งตั้งให้โอรสของพระนางเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป มีพระนามว่าปโตเลมีที่ 15 ซีซาร์เรียน ขึ้นครองบัลลังก์ร่วมกัน ระหว่างปีที่ 44 - 30 ก่อนคริสตกาล

ความสัมพันธ์กับจูเลียส ซีซาร์

ในปีที่ 48 ก่อนคริสตกาล ขณะที่ปรึกษาของปโตเลมีที่ 13 นำโดยขันทีโปรธินุส เข้ายึดอำนาจของคลีโอพัตรา พระนางหนีจากอียิปต์ โดยมีอาร์ลีโนเอ พระชนิษฐาติดตามไปด้วย ต่อมาในปีเดียวกัน อำนาจของปโตเลมีที่ 13 ถูกโค่นลงเมื่อเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับโรม กรณีที่พระองค์เอาใจซีซาร์ด้วยการประหารนายพลปอมเปอัส มกนุส (ซึ่งมีภรรยาเป็นลูกสาวของ จูเลียส ซีซาร์ นางเลียซิวิด ขณะคลอดบุตรชาย) ซึ่งหลบหนีซีซาร์มาที่เมืองอเล็กซานเดรีย ซีซาร์ไม่พอใจการกระทำดังกล่าว

จึงยกทัพบุกยึดเมืองหลวงของอียิปต์ พร้อมกับตั้งตนเป็นผู้ตัดสินคดีชิงบัลลังก์ระหว่างปโตเลมีที่ 13 และ คลีโอพัตรา หลังจากการสู้รบช่วงสั้นๆ ปโตเลมีสิ้นพระชนม์ ซีซาร์คืนอำนาจให้แก่พระนาง โดย ปโตเลมีที่ 14 เป็นผู้ร่วมครองบัลลังก์

ซีซาร์ ฟานักในอียิปต์ตลอดช่วงฤดูหนาว ระหว่างปีที่ 48 ก่อนคริสตกาล - 47 ก่อนคริสตกาล พระนางสร้างความได้เปรียบทางการเมืองให้แก่ตนด้วยการเป็นคนรักของเขา ทำให้ อียิปต์ยังคงเป็นความเป็นเอกราชไว้ได้ แต่ยังคงมีกองกำลังทหาร โรมันสามกองประจำการอยู่ พระนางให้กำเนิดพระโอรสชื่อปโตเลมี ซีซาร์ (หรือมีชื่อเล่นว่าซีซาร์เรียน ซึ่งแปลว่าซีซาร์น้อย) อย่างไรก็ดี เขาปฏิเสธซีซาร์เรียนเป็นผู้สืบทอดอำนาจของตน และได้แต่งตั้งให้หลานชายชื่อ ออกุสตุส ซีซาร์ อ็อกตาเวียน เป็นผู้สืบทอดอำนาจแทน

พระนางกับซีซาร์เรียนเดินทางเยือนกรุงโรมในระหว่างปีที่ 46 ก่อนคริสตกาล และ 44 ก่อนคริสตกาล ในช่วงเหตุการณ์ลอบสังหารซีซาร์

ก่อนกลับถึงอียิปต์เพียงเล็กน้อย ปโตเลมีที่ 14 สวรรคตอย่างลึกลับ พระนางแต่งตั้งซีซาร์เรียนเป็นผู้ร่วมครองบัลลังก์ (สันนิษฐานกันว่าพระนางลอบวางยาพิษปโตเลมี ผู้เป็นอนุชาของตนเอง)

ความสัมพันธ์กับมาร์ค แอนโทนี

ในปีที่ 42 ก่อนคริสตกาล มาร์ค แอนโทนี หนึ่งในคณะผู้สำเร็จราชการชุดที่สองของโรม (ผู้ซึ่งปกครองกรุงโรมในช่วงสุญญากาศทางอำนาจหลังอสัญกรรมของซีซาร์) ขอให้คลีโอพัตราเดินทางมาพบเขาที่เมืองทาร์ซุส ในแคว้นซิลิเซีย เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับความจงรักภักดีของพระนางต่ออาณาจักรโรมัน ต่อมาในช่วงฤดูหนาวระหว่างปีที่ 42 ก่อนคริสตกาล - ปีที่ 41 ก่อนคริสตกาล เขาใช้เวลาอยู่กับพระนางในอเล็กซานเดรีย จนมีโอรส - ธิดาฝาแฝด พระนามว่าอเล็กซานเดอร์ เฮลิออส และ คลีโอพัตรา เซเลเน

สี่ปีต่อมาในปีที่ 37 ก่อนคริสตกาล เขาเดินทางเยือนอเล็กซานเดรียอีกครั้ง ระหว่างทางออกรบกับจักรวรรดิพาร์เซีย และได้สานสัมพันธ์กับพระนางทั้งยังถือเอาอเล็กซานเดรียเป็นบ้านนับแต่นั้นเป็นต้นมา เขาอภิเษกสมรสกับพระนางตามประเพณีอียิปต์ (ตามที่กล่าวไว้ในจดหมายของสุเอโตนิอุส) ทั้งๆที่แต่งงานแล้วกับอ็อกตาเวีย น้องสาวของ อ็อกตาเวียน (หนึ่งในคณะผู้สำเร็จราชการชุดที่สองของโรม) เขามีบุตรกับพระนางอีกหนึ่งคน ชื่อ ปโตเลมี ฟิลาเดลฟุส ในพิธีมอบดินแดน

เล็กซานเดรียเป็นของขวัญชิ้นใหญ่แก่พระนางและโอรสธิดา ช่วงปลายปีที่ 34 ก่อนคริสตกาล (หลังจากที่เขามีชัยชนะเหนืออาร์เมเนีย) พระนางกับซีซาร์เรียนได้ปกครองอียิปต์กับไซปรัสรวมกัน อเล็กซานเดอร์ เกลออส ได้เป็นกษัตริย์ปกครองอาร์เมเนีย เมเดีย และ พาร์เธีย คลีโอพัตรา เซเรเน ได้เป็นราชินีปกครองซีเรียในกา และ ลิเบีย ส่วนปโตเลมี ฟิลาเดลฟุสได้เป็นกษัตริย์ปกครองโฟนิเซีย, ซีเรีย และ ซิเลีย นอกจากนี้พระนางยังดำรงตำแหน่งราชินีแห่งราชาทั้งปวงอีกด้วย

มีเหตุการณ์อันโด่งดังมากมายเกี่ยวกับคลีโอพัตรา ที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดซึ่งไม่อาจตรวจสอบความจริงได้ คือเรื่องพระกระยาหารค่ามูลค่าแพงลิบ โดยพระนางหยอกเย้าพนันกับแอนโทนีว่าสามารถใช้เงินสิบล้านเซสเตอร์เซียสกับพระกระยาหารมื้อเดียวได้ เขาพนัน คินต์ต่อมาหลังพระกระยาหารค่าธรรมดา พระนางรับสั่งให้นำน้ำส้มสายชูอย่างแรงหนึ่งถ้วยเข้ามาถวาย แล้วทรงถอดต่างหูไข่มุกอันประมาณค่ามิได้ หย่อนลงไปใต้น้ำปล่อยให้ไข่มุกละลายแล้วดื่มส่วนผสมนั้น

พฤติกรรมของมาร์ค แอนโทนี นับว่ากระด้างกระเดื่องมากในสายตาของพวกโรมัน อ็อกตาเวียนจึงโน้มน้าวให้วุฒิสภาเปิดสงครามกับอียิปต์ ในปีที่ 31 ก่อนคริสตกาล กองกำลังของแอนโทนีเผชิญหน้ากับทัพเรือทหารโรมันนอกชายฝั่งแอกติอุม คลีโอพัตราพร้อมออกรบด้วยทัพเรือของพระนางเองและเห็นกองเรือของเขามีแต่เรือขนาดเล็กขาดแคลนยุทธโศปกรณ์ ต้องพ่ายแพ้กับกองเรือโรมันที่มีเรือขนาดใหญ่กว่า พระนางนำเรือหลบหนี ทำให้แอนโทนี ทิ้งสนามรบกลางทะเลและรีบตามพระนางไปสิ้นพระชนม์

อัครวินัยบาตกรรมของคลีโอพัตรา โดย เรจินัลด์ อาร์เธอร์ หลังการรบที่อ่าวแอกติอุม อ็อกตาเวียนยกพลขึ้นบกบุกอียิปต์ ขณะใกล้ถึงอเล็กซานเดรีย กองกำลังของแอนโทนีหนีทัพไปร่วมด้วยคลีโอพัตรา และ มาร์ค แอนโทนี ตัดสินใจฆ่าตัวตาย โดยพระนางใช้งูพิษปลิดชีพพระองค์เองเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ในปีที่ 30 ก่อนคริสตกาล ซีซาร์เรียน โอรสของพระนางที่เกิดกับจูเลียส ซีซาร์ ถูกอ็อกตาเวียนปลงพระชนม์ ส่วนโอรสธิดาอีกสามพระองค์ที่เกิดกับแอนโทนี รอดชีวิตและต้องเดินทางไปโรม โดยการร้องขอและช่วยเหลือของ อ็อกตาเวียอติคกรรยาของเขา

มักกล่าวกันว่าคลีโอพัตราใช้งูพิษชนิดหนึ่งที่เรียกว่า แอสฟ (asp) ซึ่งเป็นศัพท์เทคนิค โดยทั่วไปหมายถึงงูพิษหลากหลายประเภทในแอฟริกา และยุโรป แต่ในที่นี้ หมายถึงงูเห่าอียิปต์ ประหารนักโทษในบางครั้ง มีเรื่องเล่าว่าพระนางทดสอบวิธีการฆ่าตัวตายด้วยวิธีต่างๆ นานากับข้าราชการบริพารและนักโทษหลายคน ก่อนตัดสินใจเลือกวิธีการที่เห็นว่ามีประสิทธิภาพที่สุด

ด้วยความมีเชื้อสายกรีก - มาเซโดเนีย ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรม พระนางเป็นสมาชิกคนแรกของราชวงศ์ปโตเลมี (ซึ่งปกครองอียิปต์ยาวนานกว่า 300 ปี) ที่มีชื่อเสียงในอัจฉริยภาพเป็นเลิศอย่างแตกฉานทางภาษาอียิปต์ และภาษาต่างประเทศอีก 14 ภาษา

การแต่งกายของอียิปต์โบราณ

ภาพที่2: ภาพวาดฝาผนังชาวอียิปต์โบราณ

(ที่มา <http://www.imdb.com/title/สืบค้นข้อมูลวันที่ 29กันยายน 2556>)

การแต่งกายของชาวอียิปต์จึงค่อนข้างจะเปิดเผยให้เห็นรูปร่างของผู้สวมใส่ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือแบบเรียบง่าย มีน้อยชิ้นเปิดเผยให้เห็นร่างกายของผู้สวมใส่ และแบบวิจิตรบรรจง มีการจีบรัดตกแต่งด้านหน้าจะแต่งแบบใดขึ้นอยู่กับหน้าที่ความสำคัญและฐานะของผู้สวมใส่ ซึ่งอาจจำแนกการแต่งกายของชาวอียิปต์ได้เป็น 3 สมัยดังนี้

1.1 สมัยอาณาจักรโบราณ (2650-1710ปี ก่อนพ.ศ.)

ผู้ชายนุ่งผ้าสามเหลี่ยมผืนสั้นขึ้นเดียวคล้ายผ้าเตี่ยวเรียกว่า ลอยน์ โคลท (Loin Cloth) หรือ ไทรแองกูล่า แอปพร่อน (Triangular apron) พันรอบเอวทิ้งชายไว้ด้านหน้าหรือซุกไว้ด้านใน ไม่สวมเสื้อ ผู้หญิงนุ่งผ้าผืนยาวขึ้นเดียวทรงแคบยาวตั้งแต่คอถึงข้อเท้าเรียกว่า ชิทกาวน์ (Sheath gown) มีสายสะพายดิ่งไว้ที่ไหล่ทั้งสองข้าง สำหรับกัตรีย์และพระราชินีแต่งกายเช่นเดียวกับสามัญชน เพียงแต่ใช้ผ้าที่ดูหรูหรากว่าคนธรรมดา เป็นทอด้วยด้ายทอง จับจีบไว้ด้วยหน้าและสวมมงกุฎ

การแต่งกายของชาวอียิปต์ยุคที่ 2

ภาพที่ 3 การแต่งกายของชาวอียิปต์ สมัยอาณาจักรกลาง

(ที่มา <http://www.imdb.com/title/สืบค้นค้นข้อมูลวันที่ 29 กันยายน 2556>)

1.2 สมัยอาณาจักรกลาง (1590-1240ปี)

ผู้ชายยังคงนุ่งผ้าชิ้นเดียวแต่นุ่งหลายชั้นซับซ้อนกัน โดยเล่นระดับผ้าให้สั้นยาว หลั่นมองดูคล้ายสามเหลี่ยมชั้นในสุดนุ่งกางเกงขาสั้น ผู้หญิงยังคงแต่งกายเหมือนอาณาจักรโบราณ สำหรับเครื่องแต่งกายของกษัตริย์และพระราชินีทรงเลื้อยยาวถึงเท้าเป็นรูปตัวทีที่เรียกว่า ทูนิก (Tunic) ตกแต่งเครื่องประดับ

1.3 สมัยอาณาจักรใหม่ (1020 ปีก่อนพ.ศ. 510)

พระนางคลีโอพัตราได้จัดอยู่ในสมัยอาณาจักรใหม่(1020ปีก่อน) ในยุคอาณาจักรใหม่นี้อียิปต์เจริญรุ่งเรืองในทุกด้านทั้งสรรพวิทยาและศิลปะชาวอียิปต์ รู้จักนำเอาผมของมนุษย์และขนสัตว์มาทำผมปลอม หนวดปลอมรู้จักทำเครื่องประดับการแต่งกาย โดยใช้โลหะ หินสี ลูกปัด รู้จักทำเครื่องสำอางเช่น น้ำหอม แป้ง น้ำมันชโลมผม และรู้จักทำรองเท้าจากต้นปาล์ม เป็นต้น ผู้ชายชาวอียิปต์ยังคงแต่งกายเหมือนในสมัยอาณาจักรกลาง ส่วนผู้หญิงนิยมสวมชุดยาวกรอมเท้า แขนสั้นคลุมข้อศอก สำหรับกษัตริย์และพระราชินีแต่งกายหรูหราและแตกต่างจากสามัญชน กล่าวคือจะ

ทรงคลุมไหล่ทั้งสองข้าง (Robc) ซึ่งแตกต่างอย่างงดงาม ผ้าที่ใช้ทอด้วยด้ายทองและตกแต่งเครื่องประดับรวมทั้งมงกุฎ ส่วนผู้คนในราชสำนักแต่งกายคล้ายกษัตริย์และพระราชินี เพียงแต่มีความหรูหราน้อยกว่า

ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

การออกแบบ หมายถึง กระบวนการที่สนองความต้องการในสิ่งใหม่ๆ ของมนุษย์ซึ่งส่วนใหญ่ เพื่อให้ชีวิตอยู่รอด และมีความสะดวกสบายมากขึ้น (แหล่งที่มา : <http://www.vcharkarn.com/vcafe/120491> สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2555) ความหมายของการออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ การออกแบบเครื่องแต่งกายตรงกับคำ ใน ภาษาอังกฤษว่า แฟชั่น ดีไซน์ หรือ คอสตูม ดีไซน์ ในวงการออกแบบเครื่องแต่งกาย มีการนำ คำ ว่า แฟชั่น, คอสตูม และ ดีไซน์ มาใช้ทับศัพท์อยู่เสมอ จึงต้องทำความเข้าใจในความหมายของรากศัพท์ คำ ดังกล่าว

แฟชั่น หมายถึง (1) วางรูป ทา แบบ, แบบ สิ่งที่นิยมทำ กัน ความนิยมของคน สมัยนิยม ถูกสมัยนิยม ตาม สมัยนิยม หฐ (สอ เสถบุตร. 2537 : 261) (2) รูปแบบของเสื้อผ้า หรือสิ่งอื่นๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่นิยมชมชอบในห้วงเวลาหนึ่ง แนวทางการทำ บางสิ่งบางอย่าง (Hawkins. 1990 : 143)

คอสตูม หมายถึง (1) เครื่องแต่งกายที่ใช้กันในสมัยหรือถิ่นหนึ่งๆ เครื่องแต่งกายแบบโบราณที่ใช้ในการ แสดงละคร แต่งกาย (สอ เสถบุตร. 2537 : 161) (2) เครื่องแต่งกายซึ่งได้รับการออกแบบขึ้นมาโดยมีจุดมุ่งหมายเป็นการเฉพาะหรือเป็น พิเศษ เครื่องแต่งกายที่ได้รับการออกแบบขึ้นมาเฉพาะสำหรับสถานที่หรือห้วงเวลาใด เวลาหนึ่ง (Hawkins. 1990 : 90)

ดีไซน์ หมายถึง ออกแบบ แบบ แผนแบบ ลวดลาย เค้า โครง (สอ เสถบุตร. 2537 : 192) (2) การวาดภาพซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิธีการทำ บางสิ่งบางอย่าง แนวทางการทำ บางสิ่ง บางอย่าง เส้นและรูปร่างซึ่งเป็นที่มาของการตกแต่งหรือแบบ การวาดเพื่อออกแบบ บางสิ่งบางอย่าง การออกแบบ บางสิ่งบางอย่างโดยมีจุดมุ่งหมายพิเศษเป็นการเฉพาะ (Hawkins. 1990 : 108)

จากการศึกษาความหมายข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นการแสดงแบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกาย ซึ่งแต่ละแบบตัวอย่างจะมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไปตามแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบของนักออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยมีขนบธรรมเนียมประเพณีและความนิยมของผู้คนในยุคสมัยนั้นๆ หรือท้องถิ่นนั้นๆ เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการ

กำหนดแนวคิดสร้างสรรค์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวคิดสร้างสรรค์อาจจะเกิดขึ้นใหม่โดยอิสระ หรือดัดแปลงมาจากแบบเครื่องแต่งกายซึ่งเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้น หรือเคยได้รับความนิยมาแล้วในอดีต (จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2545 : 1)

แนวทางในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สิ่งที่เข้ามามีบทบาท และมีความสัมพันธ์กับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในปัจจุบันนี้มีอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น คนตรี ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม ของที่ระลึกประจำชาติ เป็นต้น เพราะแฟชั่น เป็นสิ่งที่หมุนอยู่และไม่หยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาไปตามสภาพของสังคม เศรษฐกิจ ในช่วงนั้น และจะเห็นได้ว่าในโลกปัจจุบันนี้การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของมนุษย์เรา ได้รับการพัฒนาขึ้น และสไตล์ในการแต่งตัว

ก็มีหลากหลายมากมาย สำหรับในโลกปัจจุบันผู้วิจัย ได้มองเห็นว่าการที่สวมใส่เสื้อผ้าทับซ้อนกันนั้น เป็นการสร้างเสน่ห์ เพิ่มดีเทล และเสื้อผ้านั้นยังสามารถบอกถึงความโดดเด่นและสถานภาพทางสังคมของผู้แต่งกาย แนวทางการออกแบบเสื้อผ้าให้สามารถตรงกับกลุ่มเป้าหมายสามารถสรุปขั้นตอนการ ดำเนินการได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ตามโอกาสการสวมใส่ ว่าเสื้อผ้าที่ออกแบบนั้นใช้กับงานประเภทใดมีความ เป็นทางการมากน้อยเพียงไร
2. การวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด ข้อมูลทางการตลาดในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับเสื้อผ้า ได้แก่ แนวโน้มของวัตถุดิบ สี รสนิยมของผู้บริโภค
3. วิเคราะห์แนวความคิดในการผลิตสินค้า เมื่อทา การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สวมใส่และทางการตลาดได้แล้วนั้นนำข้อมูลที่ได้มานั้นมาหาแนวความคิด ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์โอกาสในการสวมใส่ กลุ่มอายุผู้ที่สวมใส่ และรสนิยมของผู้ที่สวมใส่ เป็นต้น แนวทางการแสดงภาพรวมของสินค้า ที่สามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแฟชั่นและ ทางการตลาดให้ตรงกับฤดูกาล สิ่งนี้นักออกแบบต้องคำนึงถึงมีดังนี้ (ศรีกาญจนา พลอาสา. 2541: 34)

1. เรื่องราวความคิด คือ การกำหนดเรื่องราวแนวความคิดรูปแบบแนวทางในกาออกแบบเสื้อผ้าและกลุ่มเป้าหมายอย่างกว้างๆ

2. ลักษณะของสินค้า คือ ภาพรวมของลักษณะสินค้าอย่างกว้างๆซึ่งต้องมีความสัมพันธ์ กับกลุ่มเป้าหมาย

3. อายุของกลุ่มเป้าหมาย คือ การกำหนดอายุของกลุ่มเป้าหมายว่าอยู่ในช่วงเวลา

4. การแยกประเภทของสินค้า

5. ราคา คือการกำหนดราคาของสินค้าว่าอยู่ในระดับตลาดใด

6. ฤดูกาล คือการผลิตสินค้าใหม่ความเหมาะสมกับฤดูกาล

7. การตลาด คือ การที่มีข้อมูลทางการตลาดของกลุ่ม ความต้องการของผู้บริโภค การโฆษณา การประชาสัมพันธ์

หลักการออกแบบเสื้อผ้าที่ดี การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องใช้ประเภทผ้า เป็นการกำหนดลักษณะของเสื้อผ้าหรือของ ซึ่งงานประเภทผ้าตามแนวความคิดหรือจินตนาการ ซึ่งผลงานที่ปรากฏจะสวยงามที่คุ้มค่านั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการออกแบบ และรู้จักนำองค์ประกอบทางศิลปะมาใช้ในการออกแบบที่ปรากฏออกมามีความสวยงาม เหมาะสม

1. องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บ มีดังนี้

1.1 สัดส่วน เป็นขนาดของรูปร่างที่กำหนดเป็นแบบ โดยในแบบจะต้องมีสัดส่วนสัมพันธ์กันเช่น กระเป๋าสี ปกเสื้อ กระดุม เป็นต้น โดยทั่วไปเสื้อผ้านิยมใช้สัดส่วนไม่เท่ากัน ที่นิยมคือ 5 ต่อ 8 ส่วน เช่น เสื้อสั้นกว่ากระโปรง การระบายเพื่อตกแต่งชั้นบนสั้นกว่าชั้นล่าง เป็นต้น เพราะที่สวยงามกว่า 2 ส่วนเท่ากัน

1.2 รูปร่าง หมายถึง เส้นรอบที่แสดงให้เห็นในลักษณะ 2 มิติ ความสูง และความกว้าง เช่น ผอม สูง เตี้ย อ้วน สูงใหญ่ สั้นทัด เป็นต้น

1.3 รูปทรง รูปทรงของเสื้อผ้าที่มองเห็นจากภายนอก เช่น ความยาวกระโปรง ความคับ หลวมของเสื้อผ้า ส่วนคอของเอว เป็นต้น

1.4 จังหวะ เป็นลีลาการจัดวางบนตัวเสื้อ เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวหรือเกิดความรู้สึก ต่างๆ เช่น อ่อนหวาน หยาดกระด้าง จัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.4.1 จังหวะคงที่ ได้แก่ การจัดรูปแบบช่องว่างในแต่ละจุดเท่ากัน เช่น ความห่าง ของ กระดุม ความห่างของจีบกระโปรง เป็นต้น

1.4.2 จังหวะต่อเนื่อง คือ การจัดรูปแบบช่องว่างในแต่ละจุดไม่เท่ากัน เช่น กระโปรง หลายๆ ชั้น ความห่างของเสื้อคอถ่วง

1.4.3 จังหวะผสม คือ การจัดวางที่มีช่องว่างผสมผสานระหว่างแบบจังหวะคงที่ และ แบบจังหวะต่อเนื่อง

1.5 ความสมดุล เป็นน้ำหนักเท่ากันหรือไม่เท่ากันของเสื้อผ้าที่วัดด้วยสายตา

1.6 ช่องว่าง ในการออกแบบนั้นช่องว่างเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ถ้าในการตกแต่งมากจะทำให้ คุณค่าของงานออกแบบลดลง ดังนั้น การตกแต่งในงานผ้า ควรเว้นช่องว่างของเสื้อผ้าเพื่อให้เกิด ความสวยงามและน่าสนใจ

1.7 ความกลมกลืน เป็นการจัดองค์ประกอบต่างๆ ของเสื้อผ้าให้เกิดความสวยงาม เช่น ความกลมกลืนด้วยสี ความกลมกลืนด้วยเส้น ความกลมกลืนด้วยผิวสัมผัส

1.8 จุดเด่น หรือการเน้นจุดใดจุดหนึ่งที่ช่วยดึงดูดสายตาให้เป็นจุดน่าสนใจ เช่น เน้นด้วย สี สดใส เน้นโดยใช้เส้นในแบบเสื้อผ้า เน้นโดยใช้เครื่องประดับ เป็นต้น

1.9 การตัดกัน เป็นลักษณะในแบบเสื้อที่ตรงข้ามกัน ซึ่งการตัดกันนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น ตัดกันด้วยเส้น ตัดกันด้วยสี ตัดกันด้วยรูปร่าง ตัดกันด้วยทิศทาง เป็นต้น

2. การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อให้ เกิดความสวยงามเหมาะสม และคุ้มค่า สามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความ

สวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำหลักการไปใช้ในการออกแบบให้เหมาะสมช่วยอำพรางส่วนที่พกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้า มีดังนี้

2.1 วัยและเพศ ในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกันจะสวมเสื้อผ้าต่างกัน เช่น วัยเด็กจะสวมเสื้อผ้าต่างกับผู้ใหญ่ โดยที่เสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความสะดวกสบายในการทำกิจกรรม โดยเสื้อผ้าจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก จะต้องมีความปลอดภัยต่อการสวมใส่ ไม่คับ และหลวมเกินไป เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้วผู้หญิงและผู้ชายจะสวมเสื้อผ้าที่แตกต่างกัน

2.2 บุคลิกภาพ ของแต่ละคนล้วนแตกต่างกัน เสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ผู้ออกแบบเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ถ้าเป็นผู้หญิงควรเลือกผ้าลักษณะ จีบ รูด ดัด โบว์ สีส่อน ลวดลายควรเป็นลายเล็กๆ ผู้ชายบุคลิกภาพกระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ ผ้าพื้น หรือผ้าลาย ควรเป็นสีเข้ม เช่น สีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อคอปก เช่น เสื้อเชิ้ต ปกโปโล เป็นต้น บุคลิกภาพสุขุม ขรึมแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม เช่น การตีเกล็ด การปัก เป็นต้น ส่วนการต่อขั้ว การระบายชายเสื้อ และชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ บุคลิกภาพเก๋ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ซ้ำแบบกับผู้อื่น สีสดใสน่าดูและดูฉลาด บุคลิกภาพอ่อนไหว ปราดเปรียว ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะ ทะมัดทะแมง แบบเรียบ ควรเลือกใช้สีเข้ม

2.3 รูปร่าง ในการออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงว่ารูปร่างเสื้อผ้าแบบเดียวกันจะไม่เหมาะสมกับทุกคน และการออกแบบที่ดีควรอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.3.1 รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบโดยใช้เส้นตามขวาง มีการตกแต่งที่คอปกควรมีระบายลายผ้าตามขวางเพื่อลดความสูง ตกแต่งบริเวณสะโพก กระโปรงจีบรูด เป็นต้น และหลีกเลี่ยงเส้นตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาว มีเส้น ตกแต่งเสื้อ และกระโปรง

เป็นแนวยาวคอด ควรหลีกเลี่ยงการออกแบบเสื้อตามขวาง เสื้อที่ปกใหญ่ เสื้อคอปกติ เสื้อแขนพอง เสื้อสี่สัด ดอกใหญ่

2.3.2 คนอกใหญ่ ควรออกแบบโดยใช้เส้นตั้งฉาก เสื้อคอแหลม เสื้อเอวต่ำบริเวณ สะโพก กระโปรง ปลายบาน หรือกระโปรงตกแต่งได้สัดส่วนกับหน้าอก

2.3.5 คนสะโพกใหญ่ ใช้เส้นตกแต่งบริเวณอื่นที่ไม่ใช่สะโพก กระโปรงปลายบาน ควรหลีกเลี่ยงเส้นขวางในแนวกระโปรง หลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณสะโพกชุดเข้ารูป กระโปรง ปลายสอบ

2.4 โอกาสที่ใช้ในการออกแบบควรให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย โดยพิจารณา ดังนี้

2.4.1 การออกแบบเสื้อชุดลำลอง ชุดลำลองเป็นเสื้อผ้าชุดที่สามารถใช้สบาย

2.4.2 การออกแบบเสื้อชุดทำงานข้าราชการ ควรเป็นแบบเรียบไม่ฉูดฉาด เนื้อผ้าทรงตัว

2.4.3 การออกแบบเสื้อชุดทำงานที่สำนักงานราชการ เช่น ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท เป็นต้น ซึ่งงานประเภทนี้ต้องติดต่อกับบุคคลภายนอก ควรเป็นแบบที่สี่สัดใส่สบายตาแก่ผู้พบเห็น

2.4.4 การออกแบบเสื้อชุดเดินทาง ควรออกแบบให้สามารถสวมใส่ได้ทั้งกลางวัน และกลางคืน ลักษณะสะดวกต่อการเคลื่อนไหว แบบเรียบ เนื้อผ้าทรงตัว ไม่ยับง่าย

2.5 โอกาสพิเศษ เป็นเสื้อที่ใส่เฉพาะโอกาสนั้นๆ ไม่สามารถมาสวมใส่เป็นชุดปกติได้

ชุดราตรีแบบไม่เป็นทางการ เป็นชุดแบบใดก็ได้ไม่จำกัดรูปแบบ ทั้งชุดสั้นและยาวใช้กับงานตั้งแต่ช่วงบ่ายถึงกลางคืน

ชุดราตรีแบบเป็นทางการ ควรคำนึงที่เหมาะสมสำหรับกลางคืน งานรัฐ พิธี ตกแต่งสวยงาม เนื้อผ้าที่ใช้โดยทั่วไปจะมีลักษณะมันวาวในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

1.การออกแบบในโครงสร้าง หมายถึง การนำชิ้นส่วนต่างๆของผ้าแต่ละชิ้นส่วนนำมาเย็บติดกัน จนกลายเป็นเสื้อผ้าอีกทั้งยังรวมไปถึงชนิดของตะเข็บ ชนิดปกเสื้อ ชนิดของแขนเสื้อ สี เนื้อผ้าเสื้อผ้าที่ได้รับการออกแบบในโครงสร้างที่ดีนั้นส่วนมากจะเป็นเสื้อผ้าชั้นสูงที่มีราคาแพง

2.การตกแต่งเพิ่มเติมภายหลัง หมายถึง การนำวัสดุในรูปแบบต่างๆ นั้นเข้ามาตกแต่งที่ตัวโครงเสื้อเพื่อสร้างความโดดเด่น

หลักการนำเส้นมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย (จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543: 130-133)

เส้นที่ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือเส้นรอบนอกกับเส้นด้านใน ซึ่งมีความสำคัญต่อเครื่องแต่งกาย เนื่องจากสามารถนำสายตาให้กับผู้พบเห็นมองดูตลอด เรือนร่างเส้นรอบนอกและด้านในมีอิทธิพลต่อบุคลิกของผู้สวมใส่ทำให้รูปร่างแลดูสูงขึ้น เตี้ยลง อ้วนขึ้น หรือผอมลงได้

1.เส้นรอบนอก หมายถึง เส้นที่อยู่รอบนอกหรือตรงริมขอบของเครื่องแต่งกายเป็นรูปแบบรูปทรงภายนอกของร่างกาย ในที่นี้ขอยกตัวอย่างเส้นรอบนอก ที่สังเกตได้โดยทั่วไป ได้แก่

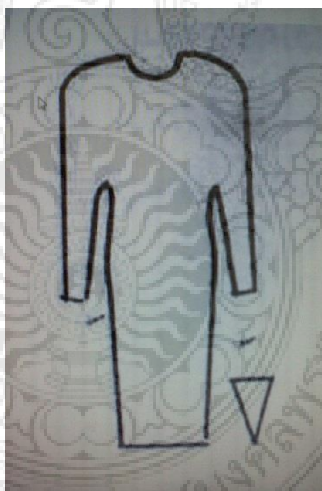
1.1 เส้นรอบนอกเป็นรูปสามเหลี่ยม เส้นช่วงบนจะลดลงถึงขีดสุด และขยายกว้างในช่วงล่างช่วยทำให้ร่างกายช่วงล่างแลดูใหญ่ขึ้น

ภาพที่ 4 : เส้นรอบนอกเป็นรูปสามเหลี่ยม

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543: 130-133)

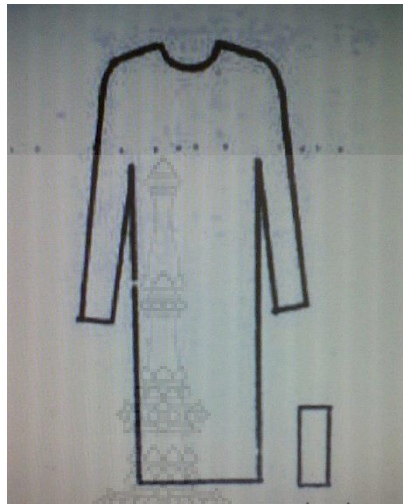
1.2 เส้นรอบนอกเป็นรูปสามเหลี่ยมหัวกลับ เส้นช่วงบนจะขยายกว้างออกส่วนเส้นช่วงล่างจะลดน้อยลงถึงขีดสุดช่วยให้ร่างกายช่วงบนแลดูใหญ่ขึ้น

ภาพที่ 5 : เส้นรอบนอกเป็นรูปสามเหลี่ยมกลับหัว

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543: 130-133)

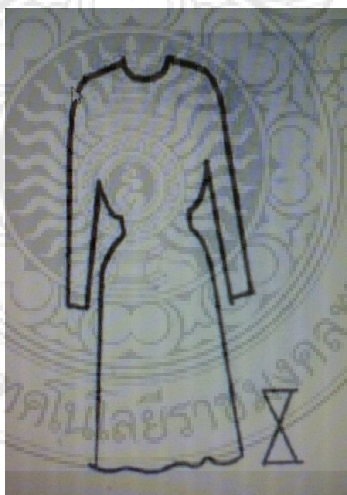
1.3 เส้นรอบนอกเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เส้นช่วงบนจะเท่ากับเส้นช่วงล่างทำให้รูปร่างดูเป็นเส้นตรง

ภาพที่ 6 : เส้นรอบนอกเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

1.4 เส้นรอบนอกเป็นทรงนาฬิกาทราย เส้นรอบนอกเป็นทรงนาฬิกาทรายแบบนี้ จะเห็นเส้นโค้งชัด และเน้นเส้นสะเอวให้ดูเด่น

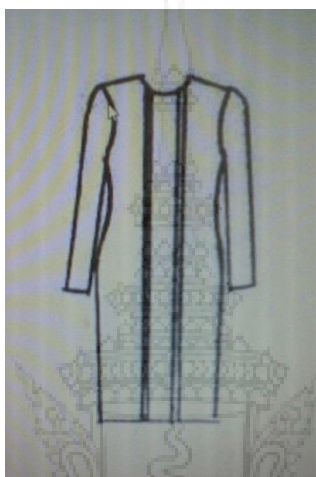

ภาพที่ 7 : เส้นรอบนอกเป็นทรงนาฬิกาทราย

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2. เส้นด้านใน หมายถึง เส้นที่เป็นตัวนำ สายตาในแนวนอนหรือแนวตั้งในตัวเสื้อเส้นที่นำมาตกแต่งทุกเส้นเช่น เส้นตะเข็บ โบ ลูกไม้ กระจุมเสื่อ และรอยอัดพลิต เป็นต้นในที่นี้ขอยกตัวอย่างเส้นด้านในที่สังเกตได้โดยทั่วไป ได้แก่

2.1เส้นด้านในเป็นเส้นตามแนวตั้ง เส้นด้านในเป็นเส้นแนวตั้งช่วยเพิ่มความสูง ทำให้ ตัวดูยาวขึ้น

ภาพที่ 8 : เส้นด้านในเป็นเส้นตามแนวตั้ง
(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2.2 เส้นด้านในเป็นเส้นแนวนอน เส้นด้านในเป็นเส้นตามแนวนอนช่วยทำให้แลดูกว้าง
ออก

ภาพที่ 9 : เส้นด้านในเป็นเส้นตามแนวนอน
(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2.3 เส้นด้านในเป็นเส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม เส้นด้านในเป็นเส้นทแยงมุมช่วยทำให้ร่างกายมองดูเตี้ยลงหรือสูงขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการจัดวางเส้นเฉียงด้านในว่าเป็นลักษณะใด

ภาพที่ 10 : เส้นด้านในเป็นเส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2.4 เส้นด้านในเป็นเส้นโค้ง เส้นด้านในเป็นเส้นโค้งช่วยทำให้ร่างกายแลดูกลมและอ้วน

ขึ้น

ภาพที่ 11 : เส้นด้านในเป็นเส้นโค้ง

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2.5 เส้นด้านในตรงเส้นสะเอวต่ำ เส้นด้านในตรงเส้นสะเอวต่ำช่วยทำให้เอวของร่างกาย
แลดูยาวขึ้น

ภาพที่ 12 : เส้นด้านในตรงเส้นสะเอวต่ำ

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

2.6 เส้นด้านในตรงเส้นสะเอวสูงเส้นด้านในตรงเส้นสะเอวสูงช่วยทา ให้เส้นสะเอวแลดู
ยาวขึ้น

ภาพที่ 13 : เส้นด้านในตรงเส้นสะเอวสูง

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

นอกจากนี้ เส้นยังช่วยเปลี่ยนแปลงสัดส่วนให้แลดูดีขึ้น เนื่องจากการแบ่งร่างกายให้มีสัดส่วนไม่เท่ากัน เป็น 1 ใน 3 ส่วน จะทำให้แลดูดีว่าการแบ่งร่างกายออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน การลวงตาของสัดส่วนสามารถทำได้โดยใช้ ตามขวาง เส้นชายเสื้อ หรือชายกระโปรง

ภาพที่ 14 : การใช้เส้นเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของร่างกาย

(ที่มา : จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 130-133)

การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ หมายถึง การใช้เสื้อผ้าและเครื่องประดับตกแต่ง ร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้าโดยให้เหมาะสมกับกาลคือเหมาะสมกับเวลากลางวันกลางคืน งาน เลี้ยงต่าง ๆ และเหมาะสมกับกาลคือเหมาะสมกับสถานที่ สถานที่ราชการ โรงเรียน โรง ภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้การแต่งกายยังบ่งบอกถึง ขนบธรรมเนียมและความสุภาพ ซึ่งแต่ละ ท้องถิ่นก็มีลักษณะแบบแผนของตนเอง

หลักการใช้สีในเสื้อผ้า

สิ่งที่ดึงดูดความสนใจเป็นอันดับแรกของเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายคือสีนั่นเอง สีของเสื้อผ้าอาภรณ์สามารถสะท้อนถึงรสนิยม และอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้สวมใส่ได้เป็นอย่างดี สำหรับสีของเสื้อผ้านั้น นักออกแบบส่วนใหญ่ไม่นิยมแม่สีหรือสีหลักมาใช้โดยตรง แต่มักใช้สีที่ลดค่าความเข้มหรือค่าน้ำหนักของสีลงแล้วมาใช้ซึ่งทำให้เสื้อผ้ามีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีสีของผ้า และสิ่งทอให้เลือกใช้มากมาย แต่ที่มาของสีต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเกิดมาจากการผสมจากแม่สีนั่นเอง ดังนั้นจึงควรหา ความเข้าใจในเรื่องของทฤษฎีก่อนที่จะนำ สีไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า

1. น้ำหนักของสี หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าผสมสีขาวเข้าไปในสีหนึ่ง ๆ สีนั้นจะสว่างขึ้นหรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยเป็นลำดับ ก็จะได้น้ำหนักของสีเรียงลำดับจากแก่สุดไปอ่อนสุด

2. วรรณะของสี ถ้าแบ่งสีแท้ในวงจรสีธรรมชาติเป็น 2 ส่วน จะได้วรรณะของสีเป็น 2 วรรณะ คือ วรรณะร้อน ประกอบด้วยสีเหลือง ส้ม ส้มแดง แดง ม่วงแดง และม่วง วรรณะเย็น ประกอบด้วย สีเหลือง เขียว เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน น้ำเงิน ม่วงเงิน และม่วง สำหรับสีเหลือง และม่วงเป็นสีที่อยู่ได้ทั้ง 2 กลุ่ม

3. อิทธิพลของสี สีแต่ละสีย่อมให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน และมีอิทธิพลต่อผู้พบเห็นสะท้อนถึงความรู้สึกที่อยู่ลึก ๆ ภายในจิตของผู้เสพได้ในเรื่องของการใช้สีในเสื้อผ้าอาภรณ์ ได้มีผู้ที่ศึกษาวิจัยในเรื่องของอิทธิพลของสีที่มีต่อผู้พบเห็นในทางจิตวิทยา สีมีอิทธิพลต่อจิตใจและอารมณ์ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เนื่องจากสีที่มองเห็นในชีวิตประจำวัน วันมีคุณค่าต่ออารมณ์และจิตใจของคนเป็นอย่างมาก การพิจารณาเลือกใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบต้องพิจารณาสภาพสีโดยรวมของงานซึ่งจะช่วยให้เกิดความงาม มีความกลมกลืน และเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น

สี มีพลังอย่างมากในการดึงดูดสายตาและความสนใจ สียังสามารถที่จะบอกถึงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ได้ การเลือกใช้สีในเสื้อผ้า และการแต่งกายก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะสีสามารถบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่ได้เป็นอย่างดี สีสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ได้ดังนี้

1. โทนสีร้อน สามารถช่วยกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกที่เร้าใจ ตื่นเต้น ร้อนแรง สดใส กระฉับกระเฉง ร่าเริง ได้แก่ สีส้ม สีเหลือง สีแดง สีแสด เป็นต้น

2. โทนสีเย็น ให้ความรู้สึกที่เย็นสบาย สุขุมเยือกเย็น สงบ สดชื่น ได้แก่ สีเขียว สีฟ้า สีน้ำเงิน สีม่วงคราม เป็นต้น

3. สีดำ และสีขาว ไม่ถือว่าเป็นสี ต้องนำไปผสมกับสีอื่น ๆ เพื่อที่จะได้เกิดสีสันขึ้น สีขาวจะสะท้อนแสงสว่าง และเป็นตัวเพิ่มขนาดของพื้นที่ ส่วนสีดำจะเป็นตัวที่ดูดแสง และสามารถทำให้ขนาดของพื้นที่ลดลง

จิตวิทยาของสีสำหรับเสื้อผ้า

สีแดง	เป็นสีที่ให้ความอบอุ่น เชื้อเชื้อ ความรัก และยังบอกถึงความตื่นเต้น
สีฟ้า	เป็นสีที่บอกถึงความเย็น ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
สีน้ำเงิน	เป็นสีที่บอกถึงความสูงศักดิ์ ยิ่งใหญ่
สีเขียว	เป็นสีแห่งธรรมชาติ ความมีชีวิตชีวา บอกถึงความสบายใจ
สีเหลือง	เป็นสีแห่งความสดใส และยังคงยิ่งใหญ่
สีม่วง	เป็นสีแห่งความซื่อสัตย์สุจริตเยือกเย็น
สีส้ม	เป็นสีที่บอกถึงความอบอุ่น และสนุกสนาน
สีเทา	เป็นสีที่ให้ความรู้สึกลึกลับ
สีดำ	เป็นสีที่บอกถึงอำนาจ ความมั่นใจ
สีขาว	เป็นสีที่บอกถึงความสะอาด บริสุทธิ์

สีกับความรู้สึกและอารมณ์ (โอปอล์ พิมสาร. 2547: 15)

ในปัจจุบันเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้นมีสีให้เลือกมากมายซึ่งก็แล้วแต่รสนิยมของแต่ละคน และรูปร่างบุคลิกซึ่งเป็นตัวกำหนดการเลือกใช้สี

การเลือกใช้สีบนเสื้อผ้ามีหลายวิธีดังนี้ คือ

1. หลักการใช้สีที่ซ้ำ เมื่อพิจารณาว่าสีที่เด่นบนเสื้อผ้าเป็น โทนสีเดียวกับสีผิวของผู้ที่สวมใส่ จะเรียกได้ว่า เกิดการซ้ำกัน การเลือกสีของเสื้อผ้าควรเลือกสีที่สามารถส่งเสริมให้สีผิว โดดเด่นขึ้น ถ้าคนที่มีสีผิวโทนร้อน ควรเลือกใช้สีเสื้อผ้าประเภทโทนร้อน

2. หลักการใช้สีคล้าย หมายถึง สีที่อยู่ด้านประชิดในวงจรสี เช่น ผู้ที่มีสีผิวโทนร้อน ผมสีน้ำตาล และตาสีน้ำตาล ควรเลือกใช้เสื้อผ้าสีเหลืองส้ม หรือสีส้ม

3. หลักการใช้สีขัดแย้งกัน หมายถึง การใช้สีของสีที่ตรงข้ามกับสีผิวของตนเอง สีที่สร้างความโดดเด่นที่สุดบนเสื้อผ้านั้นควรจะอยู่ในบริเวณที่สามารถสร้างความรู้สึกที่ดี ต่อผู้ที่พบเห็นได้ เช่น หมวก ผ้าพันคอ เสื้อ

ข้อควรจำกัดของการใช้สีบนเสื้อผ้า คือ ให้ใช้สีที่มีความ สว่างในบริเวณที่เล็ก และใช้สีที่มีความเข้มในบริเวณที่กว้าง สีโทนเย็นมีส่วนผสมของสีน้ำเงิน หรือ สีม่วง สีโทนร้อนจะมีส่วนผสมของสีแดง และสีเหลือง สีที่ต่างโทนกันนั้นจะเกิดการเน้นซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นสีโทนเย็นของสีส้มเขียว ควรใช้คู่กับสีแดง สีเขียว สีเทา สีเหลืองเขียว น้ำเงินเขียว และแดงม่วงนั้น จะมีคุณสมบัติทั้งร้อนอยู่ด้วย สีเหล่านี้ถ้าต้องการเน้นให้เย็นลงควรใช้ สีพื้นหลังเป็นสีแดงส้ม สีเขียวบนสีเหลือง จะเน้นความร้อนให้กับเสื้อผ้าทำให้ดูเป็นสีเหลือง มากขึ้น เช่น ถ้าต้องการเน้นสีแดงม่วงให้ดูเย็นลงควรใช้คู่กับสีส้ม สีโทนร้อนสามารถสร้างความ โดดเด่นได้ดี เมื่อนำ ไปใช้กับเสื้อผ้า สีโทนร้อนจะสามารถเพิ่มขนาดใหญ่ขึ้นได้ สีโทนเย็น สามารถช่วยลดขนาดให้เล็กลง ดังนั้นผู้ที่มิหน้าอกใหญ่ควรสวมใส่เสื้อผ้า ประเภท โทนมืดเข้ม และ กระโปรงประเภทโทนสีสว่าง จึงทำให้รูปร่างสมส่วนมากขึ้น ในการใช้สีบนเสื้อผ้า ควรมีการใช้สีใดสีหนึ่งให้โดดเด่นและครอบงำสีอื่น และสีที่เป็นตัวเด่นนั้นควรที่จะต้องมีความกลมกลืน ไปด้วยกับ สีของผิว สมัยนิยมของสีเสื้อผ้าเปลี่ยนแปลงไปทุกปี ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องทำตามสีสมัยนิยมเสมอไป สีที่มีความเหมาะสมกับตัวผู้ที่สวมใส่เฉพาะคนนั้นมีเพียงไม่กี่สี ฉะนั้นควรเลือกสีที่มีความเหมาะสมกับตัวเอง ควรคำนึงถึงสีผิว สีผม ขนาดของรูปร่าง ตลอดจนบุคลิกของคน ๆ นั้น

หลักการใช้สีในการออกแบบเครื่องแต่งกาย(จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543: 140-143)

ในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การเลือกใช้สี เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากสีทำให้สะดุดตา และเป็นที่ประทับใจต่อผู้พบเห็น สีเป็นสิ่งที่ผู้คนจะมองเห็น และจดจำได้ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการนำสีมาใช้ในเสื้อผ้าได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้มีความเข้าใจในเรื่องของทฤษฎีสีที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการนำสีมาใช้ในเสื้อผ้านี้

1. การใช้สีคู่ประกอบ การนำสีคู่ประกอบ หรือเรียกอีกอย่างว่าสีตรงข้ามกันในวงจรสี เช่น สีเขียวกับสีแดง สีน้ำเงินกับสีส้ม และสีม่วงกับสีเหลือง มาใช้ในการออกแบบเสื้อ จะต้องเข้าใจว่าสีเหล่านี้ตัดกันอย่างรุนแรง สามารถทำให้ประสาทสัมผัสเกิดการตื่นตัวอย่างฉับพลัน แต่ใน

ขณะเดียวกันก็ช่วยให้มีชีวิตชีวา ผู้ใช้สีคู่ประกอบจะต้องมีประสบการณ์ในการใช้สี เพราะหากเลือกใช้สีไม่ถูกวิธี จะลดคุณค่าของความสวยงามของเสื้อผ้าทั้งหมดได้

2. การใช้สีข้างเคียง สีข้างเคียง คือ สีที่อยู่ใกล้กันในวงจรสี เช่น สีเขียว สีเขียวน้ำเงินหรือสีแดง สีม่วงแดง และสีม่วง ถ้านำ สีข้างเคียงมาใช้ในเสื้อผ้าชุดเดียวกัน จะให้ความรู้สึกที่กลมกลืนและนุ่มนวล

3. การใช้สี 3 สี หมายถึง การเลือกใช้สีที่อยู่ในกรอบสามเหลี่ยมของวงจร เช่น สีม่วง สีส้ม สีเขียว มาใช้ร่วมกัน ในความรู้สึกที่มองดูครั้งแรกอาจจะมีความรู้สึกที่ไม่เข้ากัน แต่ในความเป็นจริงสีทั้งสามสามารถเข้ากันได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเลือกใช้ในส่วนที่เหมาะสมในการออกแบบ

4. การใช้สีเอกรงค์ คือการใช้สีแท้สีเดียวในการออกแบบเสื้อผ้า ซึ่งวิธีนี้สามารถทำให้น่าสนใจได้โดยการทำให้สีแทนนั้นมีความเข้มของสีที่หลากหลายออกไป เช่น สีน้ำเงิน ก็ใช้สีน้ำเงิน เข้ม สีน้ำเงิน และสีน้ำเงินอ่อนมาใช้ในการออกแบบ สีเอกรงค์จะสามารถดึงดูดความสนใจได้ดีถ้า รู้จักตัดแปลง และเลือกใช้

ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตกแต่ง

ในสมัยโบราณเริ่มตั้งแต่ยุคที่มนุษย์รู้จักการนุ่งห่ม ลูกบิดมีขึ้นในทุกทวีป โดยลูกบิดในสมัยนั้นทำจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น ในประเทศฝรั่งเศสมีการทำลูกบิดจากไม้และเขาสัตว์ ประเทศอังกฤษทำลูกบิดจากไม้ กระเบื้องเคลือบ และลูกบิดจากอาพัน กริชทา ลูกบิดเงินและกระเบื้องเคลือบสีสด อินเดียแดงทา ลูกบิดจากขนนก ร้อยด้วยลูกบิดหินเม็ดกลมเล็ก ที่เรียกกันว่า ปล้องอ้อย และทา ลูกบิดจากหินมีค่า เช่น เทอร์คอยส์ ปะการัง และเงิน แอฟริกาทำลูกบิดจากเมล็ดพืช กระดุก และโลหะ ชาวเปรูทา ลูกบิดกระเบื้องเคลือบแต้มสีเขียวลายของเผ่ามายา ด้วยมือที่ละเอียดอย่างวิจิตร ชาวอียิปต์โบราณทา ลูกบิดแก้ว โดยมีพ่อค้าชาวอาหรับนำลูกบิดไปขายในอเมริกาและอินเดีย ประเทศจีนขายลูกบิดส่งออกทั่วโลก ตั้งแต่ยุคบรอนซ์ก่อนคริสตกาล จนกระทั่งมีเส้นทางสายไหมเป็นเส้นทางค้าขายลูกบิดเงิน หยก ปะการัง ที่สำคัญไปจากการค้าผ้าไหม สมัยราชวงศ์หมิงมีลูกบิดทำจากลูกบิดลงยา และกระเบื้องเคลือบสีฟ้าขาว รวมทั้งไข่มุกน้ำจืด ประเทศญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมไข่มุกเลี้ยงตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 กระเบื้องเคลือบที่มีคุณภาพสูง และลูกบิดเฉพาะที่แกะสลักอย่างสวยงาม

รวมทั้งมี โรงงานผลิตลูกบิดแก้วขนาดต่างๆ อีกด้วย สำหรับประเทศไทยมีลูกบิดที่เป็นเอกลักษณ์ที่
 ปังบอกถึงอารยธรรมโบราณในสมัยทวารวดี และสุโขทัย ซึ่งเป็นลูกประคาก ทองสลักลาย และลูก
 ประคาก ทองลงยา ส่วนทางอีสานจะมีลูกบิด ด้านเกวียนที่ทำจากดินเผา และทางภาคใต้จะเป็นลูกบิด
 จากเปลือกหอย การนำ ลูกบิดมาตกแต่งบน เสื้อผ้าโดยการปักลูกบิด เป็นงานปักชนิดหนึ่งที่ได้รับ
 อิทธิพลจากจีน เช่นเดียวกับการปักไหม การ ปักลูกบิดเป็นงานปักที่ใช้วัสดุมีค่า ส่วนใหญ่เป็น
 ลูกบิดแก้วสี ที่ทางสากลเรียกว่า “ ลูกบิดแก้ว คริสตัล “ เป็นลูกบิดสีต่างๆ มีหลายขนาดต่างกัน บาง
 ชนิดมักเจียรนัยเป็นเหลี่ยมไม่เท่ากันหรืออาจ เท่ากัน บางชนิดเป็นเม็ดกลมเล็กๆ แล้วจะรูตรงกลาง
 หัวท้าย ในอดีตงานปักชนิดนี้ส่วนใหญ่ปัก อยู่บนลายหน้าหมอน เครื่องนุ่งห่ม จะจัดอยู่ในงานปัก
 เครื่องแต่งกายของการละเล่นหุ่นหน้าวัง หุ่น หลวง ผ้าทรงพระพุทธรูป แต่ในปัจจุบันนำมา
 ดัดแปลงให้เม็ดลูกบิดแก้วสีใหญ่ขึ้น และใช้วัสดุ เปลี่ยนไปคือใช้วัสดุที่เรียกว่าพลาสติกแทน การ
 ปักลูกบิดและเลื่อมนิยมปักเสื้อผ้าที่ใช้กับงานกลางคืน เพราะลูกบิดและเลื่อมจะเพิ่ม ความแวววาว
 และความสวยงามให้กับเสื้อผ้ายิ่งขึ้น เสื้อผ้าที่ปักตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกบิดจะมีราคา แพง เพราะ
 ค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก แต่ถ้าเราสามารถปักตกแต่งได้ เองก็จะช่วย
 ลดค่าใช้จ่ายลง การเลือกสายปักควรเลือกแบบง่าย ๆ หรือแบบคลาสสิก เสื้อผ้าจะได้ไม่ล้าสมัยเร็ว
 และ ในปัจจุบันมีเลื่อมและลูกบิดที่ปักสำเร็จรูปจำหน่ายมากมายหลายรูปแบบทำให้ สะดวกและ
 รวดเร็วยิ่งขึ้น ชนิดของลูกบิดและเลื่อม ลูกบิดและเลื่อมมีให้เลือกมากมาย ทั้งขนาดและสี รูปร่างก็มี
 แตกต่างกันไป ในการ ออกแบบตกแต่งเสื้อด้วยเลื่อมและลูกบิด ควรเลือกชนิดให้เหมาะสมกับผ้า
 และลวดลายที่จะ ตกแต่ง เทคนิคการปักลูกบิดบางชนิดสามารถปักลูกบิดติดกับเสื้อได้เลย แต่บาง
 ชนิดก็ต้องร้อยให้ เป็นสายเสียบก่อนจึงนำมาปัก ลูกบิดและเลื่อมมีสีแวววาวอยู่ในตัวทำให้สิ่งที่นำมา
 แต่งเกิดความ สวยงามยิ่งขึ้น ลูกบิดแก้ว เป็นลูกบิดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลาย
 สีทำจากแก้วหรือ พลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักใบไม้และกิ่งก้าน

ภาพที่ 15 : ลูกบิดแก้ว

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

ลูกบิดมุก เป็นลูกบิดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีสีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุก และสี
ขาว เหลือบ สีอ่อนๆ คล้ายเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสีหลายขนาด ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่
เท่า เม็ดถั่วลิสง นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้และปักชายครุยของผ้าสไบ

ภาพที่ 16 : ลูกบิดมุก

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

ลูกปักคริสตัล เป็นลูกบิดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสวยงามโดยการฉีดสีด้าน
ใน ให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่น และ
นำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

ภาพที่ 17 : ลูกบิดคริสตัล

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

ลูกบิดแท่ง หรือปล้องอ้อย จะมีลักษณะเป็นแท่งยาว มีทั้งขนาด ยาวมากหรือยาวน้อย ถ้าแท่งแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็ก ผิวรอบนอกก็จะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวรอบนอกก็จะเป็นเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงาม แวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นก้านเกสร ปักโบไม้และกิ่งก้าน

ภาพที่ 18 : ลูกบิดแท่ง

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

ลูกบิดโลหะ เป็นลูกบิดขนาดเล็กเท่ากับลูกบิดแก้ว แต่เป็นลูกบิดที่ทำด้วยโลหะสี

ทอง

ภาพที่ 19 : ลูกปัดโลหะ

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

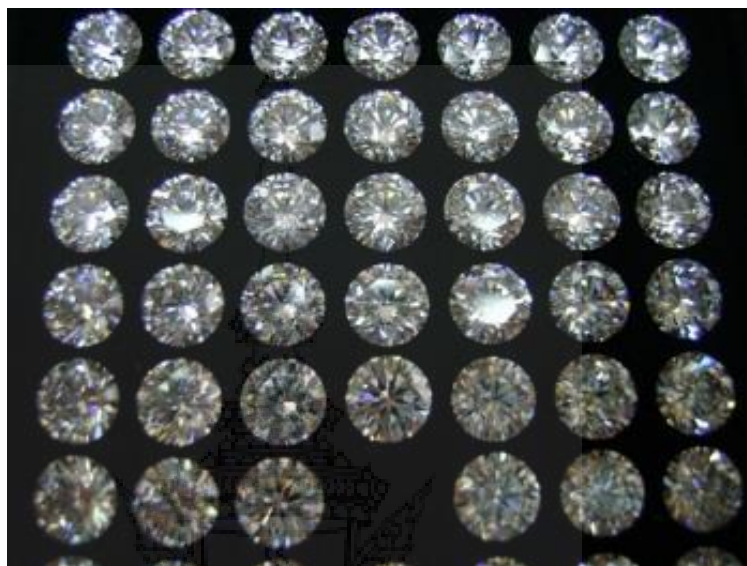
ลูกปัดมุกกรี หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเมล็ดข้าว คือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้และใบไม้

ภาพที่ 20 : ลูกปัดมุกกรี

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

เพชรเทียมนิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมมีราคาแพง จึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย เพชรเทียม มี 2 ลักษณะ คือ

ภาพที่ 21 : เพชรเทียม

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรระโน เพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็น หัวแหวน คือจะต้องมีเสาแหกรสำหรับยึด ซึ่งเสาแหกรนี้ทำ ด้วยโลหะอ่อน มีสีเดียวกับตัวเรือน เพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

เพชรเทียมที่มีรูปทรงต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรีหรือรูปเหลี่ยมต่างๆ ซึ่งจะมี การเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ

ลูกปัดรูปหยดน้ำ ลูกปัดลักษณะนี้เป็นรูปทรงเหมือนหยดน้ำจึงนิยมนำ ไปปัก สำหรับส่วน ที่เป็นชายห้อย คล้ายตุ้ต้ง หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีสีแวววาว บางชนิดก็ เหมือนสี มุก ลูกปัดชนิดนี้บางอย่างอาจมีห่วงเล็กๆ สำหรับร้อย บางชนิดก็มีช่องตรงกลางเม็ด ลูกปัดสำหรับ ร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

ภาพที่ 22 : ลูกปัดหยดน้ำ

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

ชนิดของเลื่อม

เลื่อมชนิดกลม มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรูและลึกลงเล็กน้อย มีหลายขนาด และมีสีหลากหลาย ขนาดที่นิยมใช้คือ 3.5 มม. 5 มม. 8 มม. และ 10 มม.

ภาพที่ 23 : เลื่อมชนิดกลม

(ที่มา : www.lks.ac.th สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

เลื่อมชนิดกลมแบน ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วนลึก เลื่อมจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลาง เลื่อมสา สำหรับร้อยลูกปัดเวลาปักลายที่มีความโค้งงอจะต้องหักเลื่อมก่อนลายที่นิยมปัก เลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกลียวมังกรและเกล็ดปลา เลื่อมชนิดโลหะ เป็นเลื่อมที่ทาจากโลหะเนื้ออ่อน มีน้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะขกเลื่อม คล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบหรือชุบสีที่เป็นโลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่างๆ เลื่อมลักษณะพิเศษ จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปร่างที่แตกต่างกันออกไป ตาม ความคิดของผู้ผลิต เลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูปคือสามารถปักตกแต่งและใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้หรือใบไม้ส่วนสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะต่างกับเลื่อมชนิดอื่น คือ นอกจากมีรูตรงกลางแล้ว บางชนิดเช่นรูปใบไม้จะมีรูสำหรับร้อยหรือปักอยู่ที่ส่วนบน หรือริม ของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้ปักเสื้อผ้าที่ต้องการจุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องการความละเอียดและ ประณีต

เทคนิคการตกแต่งเสื้อด้วยลูกปัด ปกติไม่มีแบบฉบับการปักลูกปัดโดยเฉพาะ ช่างปักอาจจะออกแบบขึ้นเองได้โดยใช้การ ประยุกต์ลายปักต่างๆ ตามใจชอบ การเลือกใช้เข็มสำหรับงานปักลูกปัดและเลื่อมควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถร้อยด้ายผ่านรูของลูกปัดที่มีขนาดเล็กได้สะดวก ควรใช้เข็มปัก เบอร์ 12 การเตรียมลายปักลูกปัดควรทดลองปักลูกปัดบนเศษผ้าจนได้ดอกหรือลายเป็นที่ พอใจ เพื่อลองใช้ลูกปัดและสีต่างๆจนถูกใจแล้ว จึงลงมือปักบนเสื้อผ้า จะทำให้ได้ผลงานที่ พอใจ การปักลูกปัดมีเทคนิคการปักได้หลายวิธีดังนี้ การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย คือ วิธีการนำ ลูกปัดชนิดหยดน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมา ร้อยเป็นตุ้งติ้ง แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม หรือลูกปัดแก้วขนาดเล็ก ร้อยเป็นสายต่อข้อให้ได้เป็น ลักษณะลายลูกปัดที่แกว่งไกวได้ แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับตกแต่งต่างๆ การปักลูกปัดบนลายพิมพ์ การปักวิธีการนี้คือ การเลือกลูกปัดให้เหมาะสมกับลวดลาย พิมพ์แล้วปักลงในลายพิมพ์นั้น ทำให้พิมพ์ดูน่าสนใจ และมีราคาขึ้นกว่าเดิม การปักลูกปัดลายเส้น คือ การปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลาย ด้วยลูกปัดซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจ ขึ้น เมื่อใช้ลูกปัดสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น

การปักลูกปัดทึบแนวเย็บ การปักชนิดนี้จะปักลูกปัดลงบนผ้าที่เย็บด้วยฝีเข็มหรือตามแนว ตะเข็บเย็บ โดยปักเป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้บนลายที่เดินฝีเข็มจักร วิธีนี้นอกจากจะช่วย ปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย การปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ เป็นการปักลูกปัดลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลายๆ สี หรือมีลายดอกหลายขนาด

การปักชนิดนี้ต้องกั้นลายพิมพ์เพียงบางลาย หรือเพียงบางดอก ของผืนผ้าพิมพ์ให้เหมาะสมและสวยงาม เมื่อปักแล้วจะทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น การปักลูกบิดทับบนช่อลูกไม้ตัดดอก การปักลูกบิดชนิดนี้เพื่อทำให้ช่อลูกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น ถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าชุดราตรี หรือชุดเจ้าสาว ควรเลือกลูกบิดที่มีความแวววาว สดใส จะช่วยทำให้ช่อลูกไม้นั้นดูสวยงาม สะดุดตามากยิ่งขึ้น การปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน การเลือกลูกบิดที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ควรเลือก ลูกบิดแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกควรใช้ลูกบิดชนิดมุก กลม บั๊กส่วน ที่เป็นเกสร และใช้ลูกบิดแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกบิดลงไปใน ผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น หรือสวยงามกว่าเดิม การใช้เทปลูกบิดสำเร็จรูป คือ การนำเทปลูกบิดสำเร็จรูปมาเย็บติดกับเสื้อผ้าเพื่อตกแต่ง ให้ เสื้อผ้านั้นดูสวยงาม เทปลูกบิด สำเร็จรูปมีให้เลือกหลายรูปแบบ ควรเลือกให้เหมาะสมกับส่วนที่จะ นำไปตกแต่งวิธีการปักลูกบิด การใช้เทคนิคการปักเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการปัก

ซึ่งเทคนิควิธีการต่างๆ นั้น เรา สามารถที่จะนำวิธีการหลายๆ อย่าง และนำลูกบิด หลายๆ ชนิดมาผสมเป็นลวดลายตกแต่งบนเสื้อ ตามที่เราต้องการ วิธีการปักลูกบิดเบื้องต้นมีดังนี้

วิธีที่ 1 ใช้ตะเข็บคั่น ปักโดยร้อยลูกบิดทีละ 1 เม็ด วิธีปักแบบนี้ใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้ปัก เดินเส้น หรือปัก โปรยบน ตัวเสื้อ จะปักให้ที่ 1 แต่วิธีนี้จะ ได้ตะเข็บที่แข็งแรงกว่า

วิธี ที่ 2 ใช้วิธี ร้อย ด้าย ถอย หลัง เป็น ช่วง ๆ ปัก ลูก บิด ที ละ 2 เม็ด

วิธีที่ 3 ใช้วิธีการสอดตรงลูกบิดทีละ 1 เม็ด โดยการร้อยลูกบิดให้เป็นสายก่อน แล้วใช้เข็ม ร้อยด้าย อีกเส้นปักตรงด้ายเส้น ที่ร้อยลูกบิดให้ติดกับผ้าการปักวิธีนี้ต้องแน่ใจว่าด้ายเส้นที่ร้อย ลูกบิดดาน บน จะ ตั้ ง มี ค ว า ม แ ข้ ง แ ร ง และ ทน ทาน ไม่ ข า ด ง ่าย

วิธีที่ 4 ใช้วิธีการสอดตรงลูกบิดทีละ 2 เม็ด ใช้วิธีการเดียวกับวิธีที่ 3 แต่ตรงลูกบิดครั้งละ 2 เม็ด

วิธีที่ 5 ใช้ตะเข็บถอยหลังและร้อยด้ายในลูกบิดชนิดต่าง วิธีนี้นิยมใช้ในการปักลูกบิดแต่ง ซึ่งเป็น วิธีที่สามารถปักได้แน่น ทนทานกว่าวิธีอื่น แต่ต้องใช้เวลาในการปักมากกว่าเช่นกัน

วิธีที่ 6 ใช้วิธีการปักทับโดยร้อยลูกบิดทีละหลายเม็ด เท่าความกว้างของลายที่ต้องการ และ มีการ หนุนลาย โดยใช้ลูกบิดร้อยเป็นสายปักด้านล่าง ก่อนปักลูกบิดทับด้านบน วิธีนี้ไม่เหมาะกับ ลวดลายที่มีขนาดใหญ่มากเกินไป ส่วนใหญ่จะใช้กับลายที่เป็นกลีบดอกไม้ที่ต้องการให้หนุน วิธีนี้ ใช้ ได้ กั บ ลู ก บั ด ช นิด ก ล ม แ ล ะ ลู ก บั ด ช นิด แ ท่ ง

วิธีที่ 7 การร้อยลูกปัดแบบห้อยหรือแบบตุ้งติ้ง เป็นการปักที่นิยมปักเป็นชายครูย ปลายแขน เสื้อและชายเสื้อ โดยการร้อยลูกปัดห้อยเป็นสายติดกับตัวเสื้อเป็นช่วงๆ

วิธีการปักเลื่อมเบื้องต้น การปักเลื่อม มีวิธีการปักหลายวิธี มีทั้งที่ปักเรียงไม่ซ้อนกัน และแบบซ้อนกัน และปักแบบ กระจายเป็นจุดๆ ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการปักดังนี้

การปักเลื่อมด้านเดียว โดยใช้เข็มสอดเข้าไปในรูของเลื่อม แล้วเย็บคร่อมเลื่อมด้านใดด้านหนึ่งตรงติดกับผ้า แล้วจบด้วยการเย็บตะเข็บแบบคั่นถอยหลังยึดให้แน่น

การปักเลื่อมทั้ง 2 ข้าง วิธีการแทงเข็มให้พอดีกับรูของเลื่อมตรงกลาง และเย็บคร่อมเลื่อม ตรงทั้ง 2 ข้างของเลื่อมให้อยู่ตรงกันข้าม

การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัด การปักเลื่อมชนิดนี้เป็นการปักโดยบังคับให้เลื่อมอยู่กับที่ โดยใช้ ลูกปัดตรงกลางรูของเลื่อม การปักนี้จะมองไม่เห็นเส้นด้าย เพราะใช้วิธีแทงเข็มขึ้นกลางรูของ เลื่อม แล้วร้อยลูกปัดใส่เข็มปักลงที่เดิม ด้ายก็จะซ่อนอยู่ด้านล่างการปักชนิดนี้อาจใช้เลื่อมต่างขนาด กันวางซ้อนกันมากกว่า 1 ชั้นก็ได้จะทำให้ได้รูปแบบที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม

การปักเลื่อมซ้อนกัน คือ การปักเลื่อมให้ซ้อนกันเป็นระยะ โดยสม่ำเสมอ โดยการปักแบบ คั่นถอยหลัง โดยมีวิธีการปักดังนี้ การปักตามเส้นลวดลายที่ออกแบบไว้มีขั้นตอนดังนี้ แทงเข็มขึ้นบนผ้าแล้วร้อยเข็มสอดใน รูของเลื่อมด้านหน้า แทงเข็มลงเย็บตะเข็บเหมือนคั่นถอยหลัง ระยะที่ก้าวฝีเข็มจะเท่ากับความกว้าง ครึ่งหนึ่งของเลื่อม แล้วดึงด้ายให้ตึงเพื่อยึดเลื่อมติดกับผ้า จับเลื่อมเรียงซ้อนไปเรื่อยๆ จนได้ความยาวตามต้องการ การปักเลื่อมซ้อนกันเป็นกลุ่ม ใช้ปักในลักษณะเป็นรูปดอกไม้ตรงกลางปักเพิ่มด้วยลูกปัด ช่วยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น

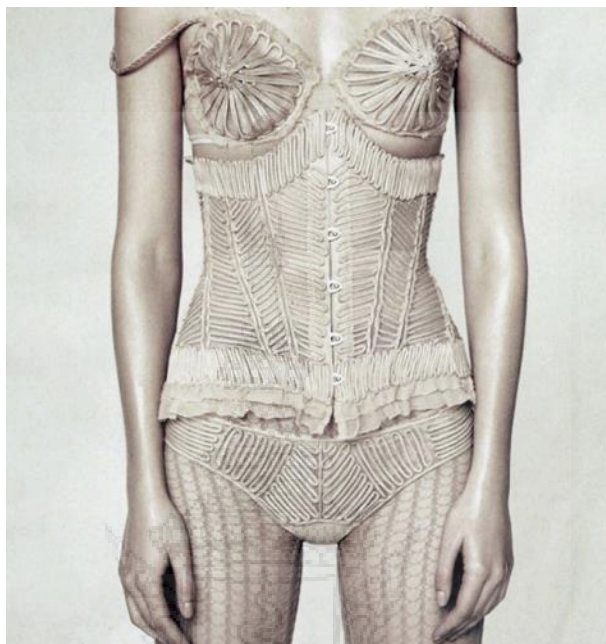
การปักเลื่อมตรงด้านข้างด้านเดียว ใช้วิธีการเย็บตรงเลื่อมเป็นระยะๆ การปักเลื่อมวิธีนี้จะ มองเห็นเส้นด้ายที่ปัก การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัดร้อย 1 เม็ด แล้วแทงเข็มกลับที่เดิม ทำ ให้เลื่อมติด แน่นคงที่ และมองไม่เห็นเส้นด้ายที่ใช้ปัก

(ที่มา : <http://www.lks.ac.th/teacher/malineeb/beats.htm> สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555)

จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเทคนิคการตกแต่งทำให้ได้มีความรู้และมีข้อมูลในการที่จะเลือกใช้วัสดุให้มีความเหมาะสม และมีความสวยงามในการตกแต่งชุดราตรีเพื่อให้เกิดความ หรรษา และสวยงาม

ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นค.ศ. 2015

แฟชั่นผ่านตาของธรรมชาติประวัติศาสตร์ของโลกทำให้เชื่อมต่อกับงานฝีมือดี

ภาพที่ 24 แนวโน้มปี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

แฟชั่นผ่านตาของธรรมชาติประวัติศาสตร์ของโลกทำให้เชื่อมต่อกับงานฝีมือดี การตัดเย็บ Cultured จัดแต่งทรงผมออกตารางและงานฝีมือที่แปลกประหลาดสะท้อนให้เห็นถึงใช้เวลาในอดีตที่เป็นวิทยาศาสตร์ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทำให้เชื่อ

BEAUTIFULvBACTERIA

Sarah Craske ได้ทำงาน โปรเจกต์ที่เชื่อมโยงระหว่างศิลปะและวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกัน เนื่องจากหัวข้อที่สร้างขึ้น โดยตรงกับธรรมชาติ มันเป็นเรื่องยากที่จะทำให้เป็นงานศิลปะที่ถาวร อย่างผลงานการทดลองล่าสุดของเธอ ที่เธอพยายามจะฝังแบคทีเรีย และหยุดการทำงานต่างๆ แล้วบันทึกภาพผลที่ได้เอาไว้

DOCUMENTED

วิวัฒนาการ และประวัติความเป็นมาของธรรมชาติ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจเพื่อให้มีการสร้างสรรค์ในอนาคต จิตนาการถึงรูปลักษณ์ใหม่ของสัตว์ในตำนาน และมีการศึกษาเกี่ยวกับซากฟอสซิล และ โครงกระดูก เพื่อให้ได้มาซึ่งสีสันทที่สร้างสรรค์ที่ทำให้เราเข้าใจธรรมชาติและพลังที่ซ่อนอยู่ การรวมตัวกันของสีผิวหนัง ตัดกับสีดำ สีโกโก้ และสีแกรนิต ถูกเชื่อมโยงไปสู่สีที่สร้างชีวิตชีวาด้วยเซอรัร์และกลีบดอกไม้แสนบอบบาง

ภาพที่ 25 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

PRESERVED

ทุกสิ่งในค้ำนมีดของโลกร ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ โดยมาจาก Tollund Man มนุษย์มัมมี่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 4 ร่างของเขาถูกปกป้องด้วยธรรมชาติ มันถูกค้นพบว่าฝังอยู่ใต้โคลนในป่าพรุ บนคาบสมุทรเดนมาร์กเมื่อปีค.ศ. 1950

ภาพที่ 26 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

THE POWER OF BLACK

จากนิทรรศการมากมายที่เกิดขึ้นในปี 2013 การเวียนกลับมาอีกครั้งของพลังและความอ่อนแอจากภาพถ่ายขาวดำ ที่เหมือนเป็นสิ่งช่วยทุทางอารมณ์ ที่ถูกถ่ายไว้ในปี ค.ศ.1980 ของช่างภาพ Robert Mapplethorpe

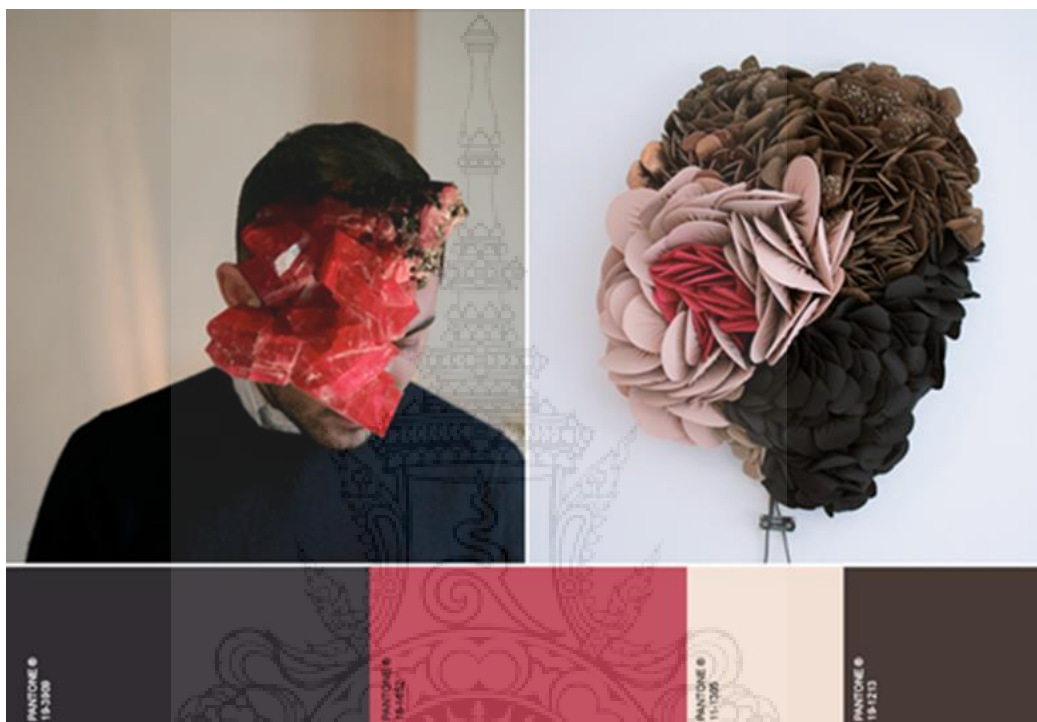

ภาพที่ 27 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

NATURAL HISTORY

สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจสำหรับ สีและ พื้นผิว มาจากการดูและและรวบรวมจากความเป็นมา ในธรรมชาติ คู่เล็ก ๆ แห่งความพิศวง ร่องรอยของวิวัฒนาการของ “คู่แห่งความพิศวง” ยังคง หลงเหลืออยู่นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 28 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

ELEMENTAL

Steven Spazuk ได้ใช้เปลวไฟของเทียนหรือคบเพลิงแทนดินสอ เพื่อวาด ภาพแห่งไฟ ของ เขา แสงและเงาเหล่านั้น สร้างสรรค์และรวบรวมองค์ประกอบของธรรมชาติได้อย่างพิถีพิถัน จุดสนใจอยู่ที่การไล่สีกันของธาตุจากสีดำมายังสีแกรนิต

ภาพที่ 29 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

GROWN

ปล่อยให้ธรรมชาติขับเคลื่อนวิถีแห่งการสร้างสรรค์ แบบที่เรียและ การแพร่กระจายเพื่อ การตั้งรกรากของมันเป็นการสร้างสีและลวดลายโดยธรรมชาติ หมึกและการย้อมสี ที่ก่อให้เกิด ผลต่อพื้นผิวที่ช่วยดูดซับ แสดงให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติ เป็นเรื่องราวที่ถูกเคลื่อนย้ายมาจาก โลกไร้สีสัน เพื่อให้ให้เกิดแสงสีที่เจิดจ้า และสีเข้ม ทำให้รู้สึกเป็นกลางด้วยสีเขียวและน้ำเงินที่มี ระดับเจดสี ในขณะที่สีเขียวมะนาวและ สีเขียวอมน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสำเนียงที่เร้าอารมณ์

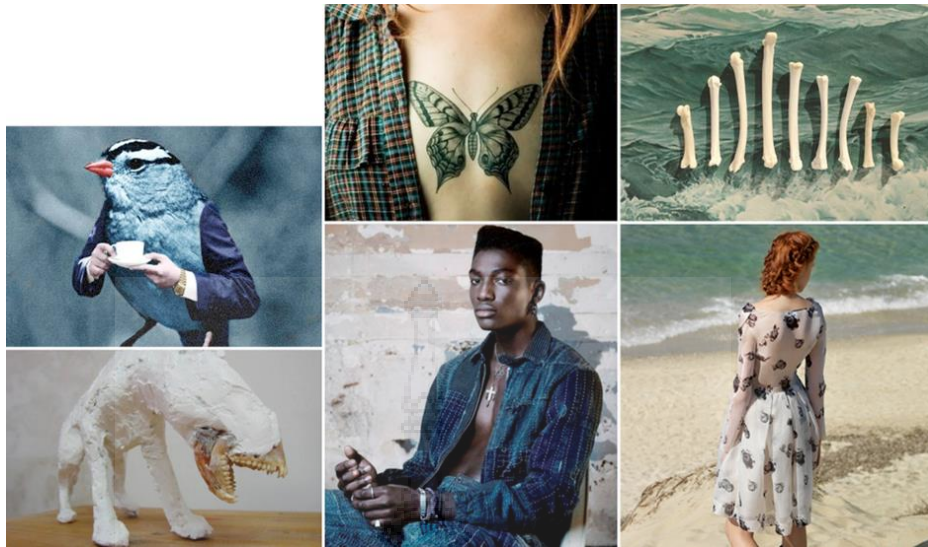
ภาพที่ 30 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

REIMAGINED WORLDS

ประวัติศาสตร์ | Preserved | ประหลาด

เรื่องนี่คือการขับเคลื่อนด้วยความหลงใหลในประวัติศาสตร์และพิพิธภัณฑที่อยาก رؤ้อยากเห็นที่เก่าแก่และความปรารถนาที่จะรักษาความสูญเสียจากความรู้และความคิดวัตถุและสิ่งมีชีวิต ช่องว่างในเอกสารทางวิทยาศาสตร์ของโลกที่เต็มไปด้วยจินตนาการของเราและสร้างตำนานการผสมผสานระหว่างจินตนาการและความถูกต้อง

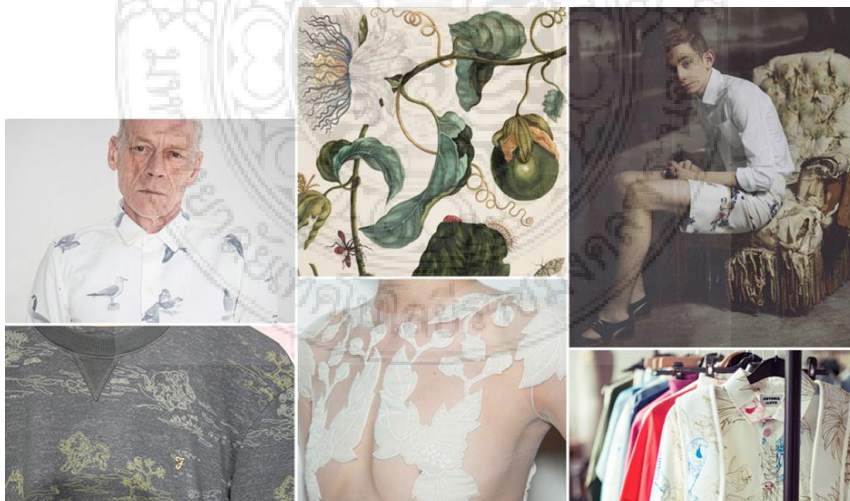
ภาพที่ 31 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

NATURAL HISTORY

ตรวจสอบ | ปอ | แม่นยำ

วิทยาศาสตร์และภาพประกอบต้นประวัติศาสตร์ธรรมชาติสร้างแรงบันดาลใจวิธี curated เพื่อการพิมพ์และการตกแต่งพื้นผิว มีทัศนคติที่สะสมวิชาที่หายากและล้ำค่าและสำคัญจะยกออกไปจากบริบท, หมวดหมู่จัดอย่างระมัดระวังหรือแสดงและปรากฏเด่นชัดบนพื้นกลางที่สะอาด

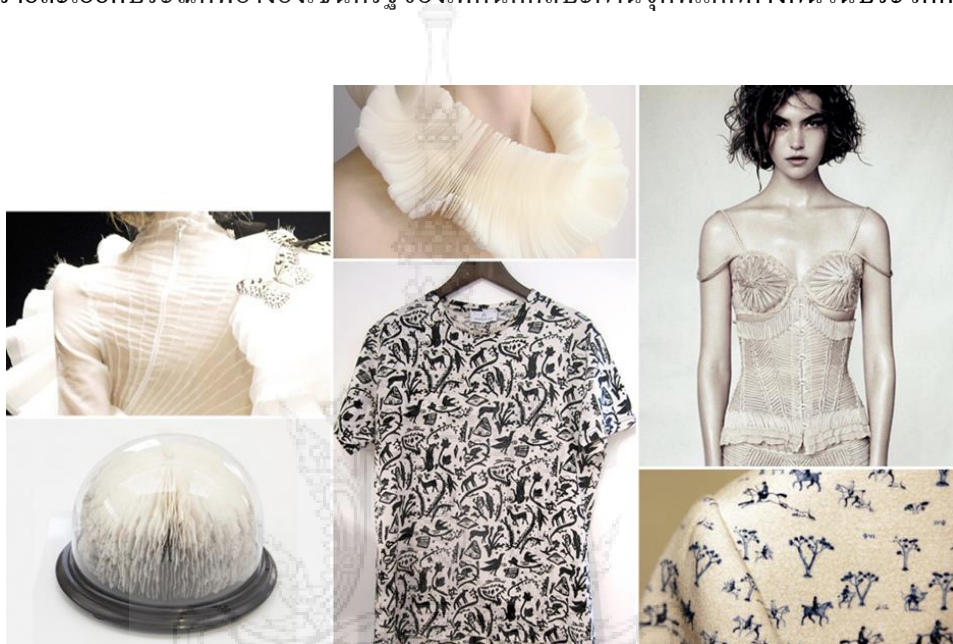
ภาพที่ 32 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

HISTORIC CRAFT

อ่อน | สัญลักษณ์ | โครงสร้าง

โครงกระดูกอ่อน / โครงสร้างและรูปแบบที่ซับซ้อนสะท้อนให้เห็นถึงฝีมือและศิลปะที่สวยงามที่
 วิศวกรระดับ high-end จะมีการก่อสร้างและรายละเอียด ความคิดที่ขึ้นไปในการพิมพ์ขาว
 ดำที่มีรายละเอียดประณีตที่อ้างอิงเซนส์รัฐของเทคนิคศิลปะผ่านจุดที่แตกต่างกันในประวัติศาสตร์

ภาพที่ 33 แนวโน้มปี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

THE COLLECTOR

เพาะเลี้ยง | สมัย | หายาก

ตั้งอยู่ในสมัยสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ของบ้านทรานนอกเมืองเศษของฟิวเจอร์สผ่านมาเป็น
 แรงแบบคาลใจอย่างมากเพาะเลี้ยงชีวิตทรานหรมิรสนิยมสำหรับงานศิลปะที่ทันสมัยและการออกแบบ
 วัตถุที่หาได้ยากในคอลเลกชันส่วนตัวจับทิศทางารออกแบบที่ทรานกับความรู้สึก Sci-Fi ย้อนยุค

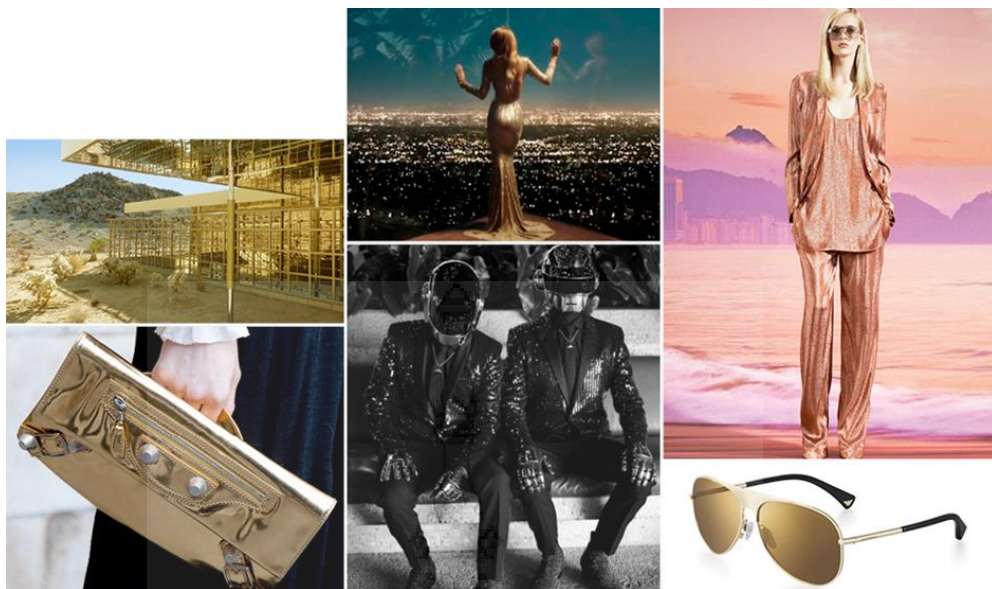
ภาพที่ 34 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

CANYON NIGHTS

โลหะ | นียาย

อ้างอิงการเดินทางกาแล็คซีรวมกับการปล่อยตัววัสดุวิศวกรรมของรัฐ-of-the-art เป็นงาน
 เสื้อผ้าที่ออกเทลซัดและ eveningwear ดู รายละเอียดทองและเสร็จสิ้นมีความรู้สึกถึงงานเท่าที่ข้าม
 จากโลกของการสำรวจอวกาศเข้าสู่โลกของความหรูหรา

ภาพที่ 35 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

LUXURY LOUNGE

สง่างาม | กระโหลก | พิเศษ

อิทธิพลกีฬากระโหลกและสโมสรรูครหัสประเทศปรับปรุงความคิดของ loungewear หูหระและจัดแต่งทรงผมชูดนอน ตัดและการก่อสร้างที่มีความนุ่มและความสะดวกสบายอย่างสูงสุดโดยใช้ผ้าไหมระดับ high-end และผ้าลินินในการผสมความหุหระสบายรู้สึกสมัยเก่าของการทำงานของธรรมชาติ

ภาพที่ 36 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

POOLSIDE TAILORING

สิทธิพิเศษ | ผ่อนคลาย | กลิ่น

อารมณ์สอหลึ่ดกลิ่นรวมผ้าพรีเมียมและจบด้วยเงาออกแบบคลาสสิกสำหรับดวงอาทิตย์
ยามบ่ายที่สมาร์ทหรูหราประสบการณ์ระเบียง
ที่ exudes ความเชื่อมั่นที่ผ่อนคลาย สิ่งทอรู้สึกสบายเย็นและแห้งที่มีความอุดมสมบูรณ์ understated
ใน Jacquards ตะเข็บและโลหะสีเงิน sheens

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

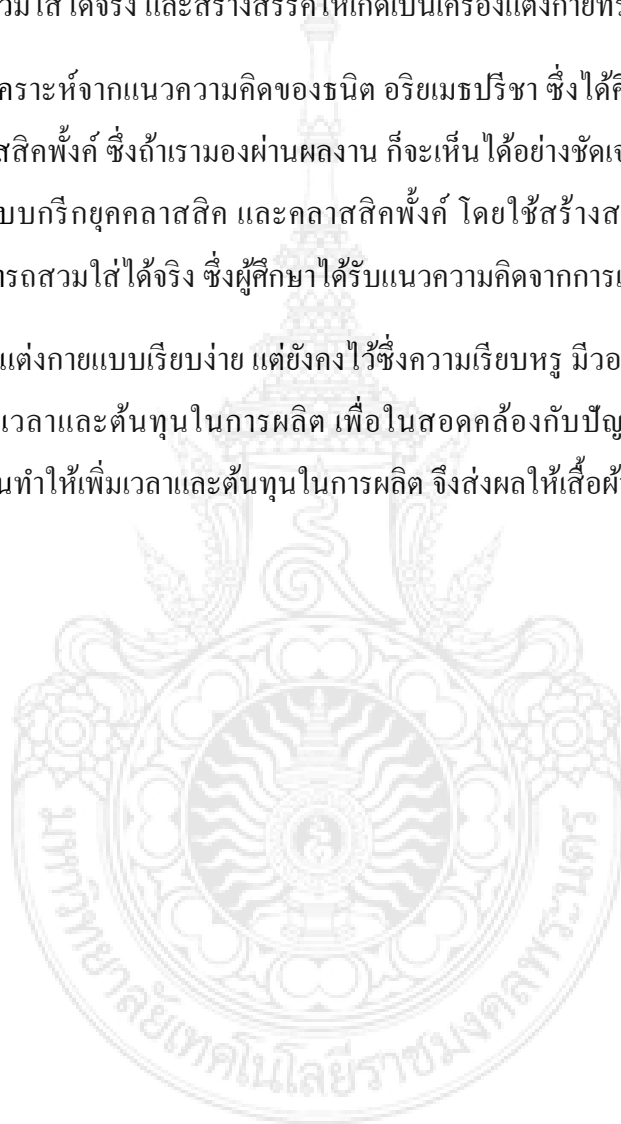
ชื่อเรื่องที่ศึกษา	ออกแบบเครื่องแต่งกายที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอารย- ธรรมและคลาสสิกฟังก์
ผู้จัดทำปฏิญานิพนธ์	ชนิด อริยมธปริษา
ปีที่จัดทำปฏิญานิพนธ์	2550
มหาวิทยาลัย	ศิลปกร

ชนิด อริยมธปริษา ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายของกรีกโบราณและคลาสสิกฟังก์เครื่องแต่งกายมีความสอดคล้องกับชีวิตมนุษย์ และเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญทางด้าน อารยะธรรม ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน เครื่องแต่งกายยังสะท้อนแง่มุมต่างๆของชีวิตมนุษย์สามารถแสดงถึงความคิด ความฝัน และจินตนาการ ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เครื่องแต่งกายจึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงภูมิปัญญาของมนุษย์ อีกทั้งเป็นการพัฒนาและฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในกระบวนการความคิดสร้างสรรค์

เครื่องแต่งกายอารยธรรมกรีกโบราณยุคคลาสสิก อันเป็นยุคสมัยที่โดดเด่นที่สุดในประวัติศาสตร์ตะวันตก อาจกล่าวต่อไปได้อีกว่าอิทธิพลของกรีกต่อเครื่องแต่งกาย ยักคูกุ่นอยู่มาจนถึงยุคปัจจุบัน นักออกแบบแฟชั่นนำสไตล์ที่ได้มาจากกรีก มารื้อฟื้นในศตวรรษที่ยี่สิบเป็นครั้งคราว นักออกแบบหลายรายหันไปมอง ยุคสมัยทางประวัติศาสตร์เพื่อหาแรงบันดาลใจทางการออกแบบแนวเส้นนุ่มนวลไหลลื่นในสไตล์กรีกดูเหมือนจะเป็นที่ชอบพอ โดยเฉพาะของนักออกแบบ รวมถึงตัวข้าพเจ้าด้วย ที่หลงไหลศิลปะเครื่องแต่งกายอารยธรรมกรีกโบราณยุคคลาสสิกฟังก์ โดยข้าพเจ้าผสมผสานแรงบันดาลใจร่วมในรูปแบบเครื่องแต่งกายคลาสสิกฟังก์ ที่แสวงหาการแสดงออกถึงการปลดปล่อยตัวตนออกจากกฎเกณฑ์ ทั้งหมดที่คนรุ่นใหม่ต้องการ อาจกล่าวได้ว่าเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวที่สุดในประวัติศาสตร์เครื่องแต่งกาย

ชนิด อริยมะปรีชา ต้องนำการเสนอส่วนที่ขัดแย้ง ด้านวัฒนธรรมการแต่งกายจากทั้งสองส่วน แต่สามารถผสมผสานอยู่ร่วมกันได้ ดังนั้นชนิด อริยมะปรีชา ได้นำมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ สร้างสรรค์ผลงานออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบ มินิมัลลิสม์ (Minimalism) ที่สะท้อนถึงความเรียบง่าย และเสน่ห์ของความงามที่ปราศจากส่วนที่มากเกินไป คีรีบทู และมีวอลูม สามารถสวมใส่ได้จริง และสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นเครื่องแต่งกายที่ร่วมสมัย

โดยวิเคราะห์จากแนวความคิดของชนิด อริยมะปรีชา ซึ่งได้ศึกษาการแต่งกายแบบกรีกโบราณและคลาสสิกฟังก์ ซึ่งถ้าเรามองผ่านผลงาน ก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ในผลงานจะมีทั้งการแต่งกายในรูปแบบกรีกยุคคลาสสิก และคลาสสิกฟังก์ โดยใช้สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบมินิมอลลิสม์ ที่สามารถสวมใส่ได้จริง ซึ่งผู้ศึกษาได้รับแนวความคิดจากการแต่งกายพระนางคลีโอพัตรา ที่มีวิธีการแต่งกายแบบเรียบง่าย แต่ยังคงไว้ซึ่งความเรียบหรู มีวอลูม สามารถสวมใส่ได้จริง และสามารถลดเวลาและต้นทุนในการผลิต เพื่อในสอดคล้องกับปัญหาของรูปแบบเสื้อผ้าที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนทำให้เพิ่มเวลาและต้นทุนในการผลิต จึงส่งผลให้เสื้อผ้ามีราคาแพง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

โครงการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลีโอพัตรา เป็นการศึกษาข้อมูล เพื่อนำเสนอรูปแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อการพัฒนาารูปแบบชุดราตรีให้มีความเหมาะสมกับแนวคิดและสามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ศึกษาารูปแบบการเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่พบในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ศึกษาารูปแบบการเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่พบในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963 จำนวน 5 ภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นแบบวิเคราะห์การแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 3 ด้าน โดยมุ่งเน้นวิเคราะห์ภาพตัวอย่างการแต่งกายโดยรวมและนามาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้

1. รูปแบบของการแต่งกาย ศึกษาารูปแบบของการออกแบบเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ โครงสร้างของเครื่องแต่งกาย ลักษณะชุดท่อนบนและลักษณะชุดท่อนล่าง
2. สี สัน ศึกษาสี สัน เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ ลักษณะการใช้สีแนวโน้มสี
3. เทคนิค ศึกษาเทคนิคเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ เทคนิคการตกแต่งเทคนิคการตัดเย็บ

ตัวอย่าง แบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก พระนางคลีโอพัตรา

ภาพผลงานการออกแบบของกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง ผลงาน
รูปแบบของการแต่งกาย		
สีสันทัน		
เทคนิค		

สรุปตัวอย่าง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา ที่สร้างขึ้นโดย นางานมาวิชัย เป็นการศึกษาข้อมูลเพื่อนำเสนอรูปแบบชุดราตรี ก่อนทำการวิเคราะห์ผู้ศึกษาได้ทำ การตรวจสอบหาความเที่ยงตรง(Validity) และความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบวิเคราะห์ โดย การนำ แบบสอบถามไปขอคำแนะนำตรวจแก้ไขจากกรรมการที่ปรึกษาโครงการ โดยมิ

อาจารย์รัชชัย แสงน้ำเพชร อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น และอาจารย์กฤษดา รัตนากูร เพื่อหาความ
เที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลในลักษณะผสมผสานการศึกษาจาก
เอกสาร การศึกษาภาคสนาม และการรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดำเนินการเก็บข้อมูล
ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การเก็บรวบรวมภาคสนาม คือ การศึกษาข้อมูลจากหอสมุดแห่งชาติรวมถึง
ข้อมูลจาก ห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพฯ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ข้อมูลจากเว็บไซต์
www.style.com, www.vcharkarn.com, www.kratauy.wordpress.com, www.wgsn.com,
www.aiyrashop.com

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบชุดราตรี ผู้ศึกษามีการวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลการสร้างสรรค์ชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีโดยการ
วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 ด้าน ได้แก่ รูปแบบของการออกแบบ สี สัน และเทคนิค

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา การออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีกรณีศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องคลี
โอพัตราปี 1963 ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

วิเคราะห์ลักษณะเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวอย่างผลงาน

พิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์ลักษณะเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

- รูปแบบของการแต่งกาย

- สีพื้นและเทคนิค

โดยเกณฑ์การวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นจะทำการวิเคราะห์เครื่องแต่งกายของพระนางคลี
โอพัตรา รวมทั้งหมด 5 ชุดเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบเครื่องแต่งกาย

แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา

ภาพที่ 37 : เครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา
(ที่มา : ภาพยนตร์เรื่องคลิโอพัตราปี 1963)

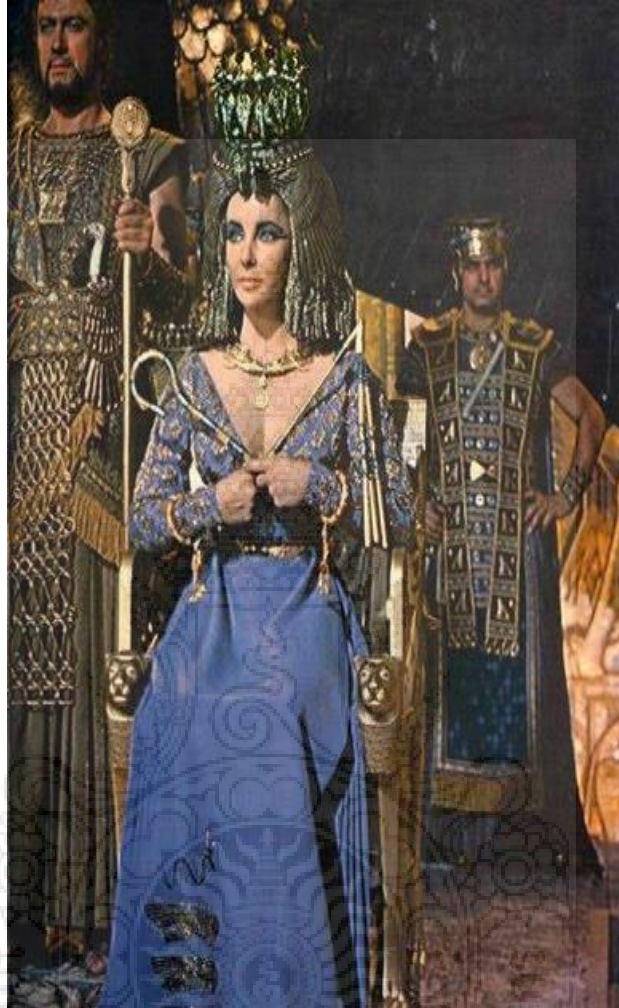
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง
ผลงาน		
รูปแบบของการแต่งกาย	ลักษณะชุดท่อนบนและ ท่อนล่างติดกันเป็นชุดยาว โครงเสื้อเข้ารูป กระโปรง ไม่เข้ารูป ยาวคลุมปลายเท้า มีการผูกมัดบริเวณเอว	เครื่องแต่งกายของพระนางคลี โอพัตราความเรียบง่ายเสื้อ กระโปรงติดกันยาวคลุมปลาย เท้าลักษณะของชุดไม่ยุ่งยาก มากแต่มีเชือกขึ้นตัว รูปแบบ ไม่ซับซ้อนเพราะเน้นใช้ ประโยชน์เป็นหลัก
สีสັນ	ลักษณะของสีชุดเป็นสีที่ สดใสและข้อมจากสีธรรมชาติ จึงมีความสด และสีขาจาก สีหลักของผ้าเอง	ลักษณะสีชุดสีส้มและขาว มีความเชือกขึ้นตัว สีสັນของ ชุดมีความสดใส สีส้มที่ได้ ข้อมธรรมชาติ
เทคนิค	ลักษณะการใช้เทคนิคที่เอว เพื่อให้เกิดความสวยงามเข้ารูป กระโปรงยาวคลุมปลายเท้าไม่ กระโปรงไม่เข้ารูป	เทคนิคในชุดเป็นการนำผ้า สองสีมาตกแต่งที่กระโปรง บริเวณเอวมีการผูกมัด แบ่งเป็นสองชั้นตัวในเป็นสี ขาวตัวนอกเป็นสีส้ม

สรุป

ลักษณะของการออกแบบมีความเรียบง่าย มีความลงตัวทางการออกแบบเป็นการออกแบบชุดเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีสັນของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องกับชีวิตและหลักความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ

แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

ภาพที่ 38 : เครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
(ที่มา :ภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963)

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง
ผลงาน		
รูปแบบของการแต่งกาย	ลักษณะชุดท่อนบนและ ท่อนล่างติดกันเป็นชุดยาว โครงเสื้อเข้ารูป กระโปรง ไม่เข้ารูป ยาวคลุมปลายเท้า มีการผูกมัดบริเวณเอว เครื่องประดับสีทอง	เครื่องแต่งกายของพระนางคลี โอพัตราในชุดพิธีกรรมของ ชาวอียิปต์ กระโปรงยาวคลุม ปลายเท้าลักษณะของชุด มากแต่มีเชือกขึ้นตัวรูปแบบ ไม่ซับซ้อนเพราะเน้นใช้ ประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก
สีสัน	ลักษณะของสีเส้นที่ชุดมีสีที่ สดและข้อมจากสีธรรมชาติ จึงมีความสด	ลักษณะสีชุดสีน้ำเงินที่แสดง ถึงความสงบ นิ่งชุดในพิธี กรรมมีลวดลายที่ดูสร้างขึ้น เครื่องประดับที่อลังการ
เทคนิค	ลักษณะการใช้เทคนิคที่เอว เพื่อให้เกิดความสวยงามเข้ารูป กระโปรงยาวคลุมปลายเท้าไม่ เข้ารูป	เสื้อผ้าจะมีความเรียบง่ายลง คอเสื้อตัวเล็กถึงหน้าอก มี ลวดลายบริเวณเอวมีการ รัดเข็มขัด

สรุป

ลักษณะของการออกแบบมีความเรียบง่าย มีความฉลาดในการออกแบบเพื่อประหยัดเวลา แต่ก็ยังไม่ทิ้งประเพณีมีความลงตัวทางการออกแบบเป็นการออกแบบชุดเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีเส้นของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องกับชีวิตและหลักความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ

แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา

ภาพที่ 39 เครื่องแต่งกายของพระนางคลิโอพัตรา
(ที่มา :ภาพยนตร์เรื่องคลิโอพัตราปี1963)

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง
ผลงาน		
รูปแบบของการแต่งกาย	ลักษณะชุดท่อนบนและ ท่อนล่างติดกันเป็นชุดยาว โครงเสื้อกระโปรงเข้ารูป และยาวคลุมปลายเท้า มากแต่มีเชือกซี่ในตัว	เครื่องแต่งกายของพระนางคลี โอพัตราความเรียบง่ายเสื้อ กระโปรงติดกันยาวคลุมปลาย เท้าลักษณะของชุดไม่ยุ่งยาก รูปแบบไม่ซับซ้อนเพราะเน้น ประโยชน์ใช้สอย
สีสัน	ลักษณะของสีเส้นที่ชุดมีสีที่ สดและข้อมจากสีธรรมชาติ จึงมีความสด และสีขาจาก สีหลักของผ้าเอง	ลักษณะสีชุดสีขาวที่เป็นสีพื้น ของผ้าเอง
เทคนิค	ลักษณะการใช้เทคนิคการ จับเดรสบนหุ่นเข้ารูปคล้าย ทูนิก	เสื้อผ้าจะมีความเรียบง่ายลง ตัวเป็นการจับเดรสบนหุ่น
สรุป	ลักษณะของการออกแบบมีความเรียบง่าย มีความฉลาดในการออกแบบเพื่อประหยัดเวลา แต่ก็ยังไม่ทิ้งประเพณีมีความลงตัวทางการออกแบบเป็นการออกแบบชุดเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีเส้นของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องกับชีวิตและหลักความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ	

แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

ภาพที่ 40 เครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
(ที่มา :ภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963)

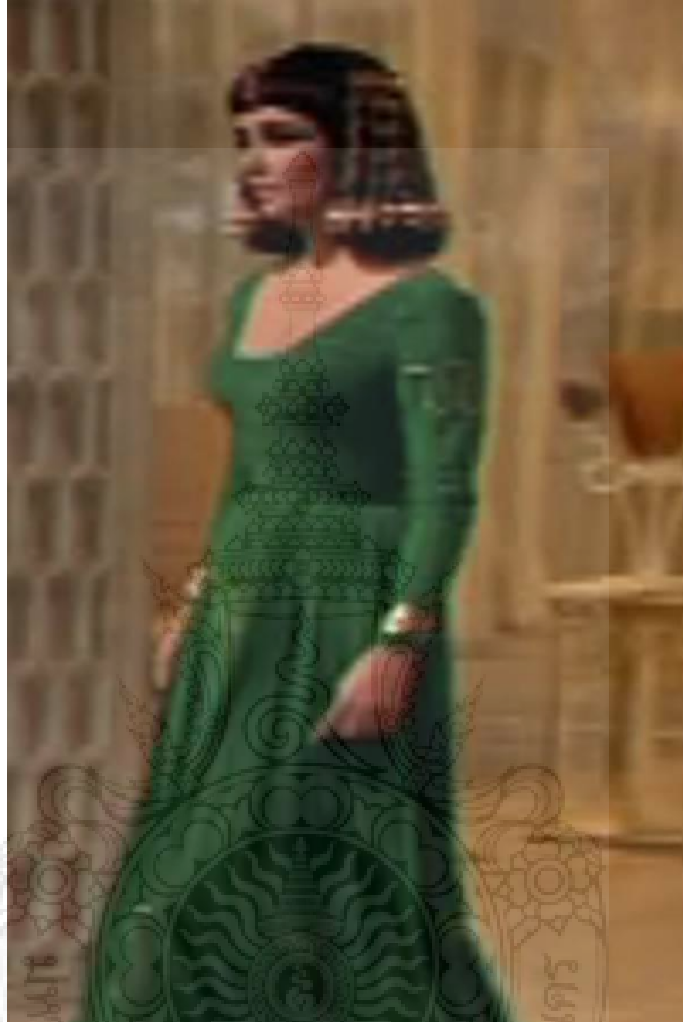
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง
ผลงาน		
รูปแบบของการแต่งกาย	ลักษณะชุดท่อนบนและ ท่อนล่างติดกันเป็นชุดยาว โครงเสื้อเข้ารูป กระโปรง ไม่เข้ารูป ยาวคลุมปลายเท้า มีการผูกมัดบริเวณเอว	เครื่องแต่งกายของพระนางคลี โอพัตราความเรียบง่ายเสื้อ กระโปรงติดกันยาวคลุมปลาย เท้าลักษณะของชุดไม่ยุ่งยาก มากแต่มีเชือกขึ้นตัว รูปแบบ ซับซ้อนเพราะเน้นใช้ ประโยชน์เป็นหลัก
สีสัน	ลักษณะของสีเส้นที่ชุดมีสีที่ สดและข้อมจากสีธรรมชาติ จึงมีความสด และสีขาจาก สีหลักของผ้าเอง	ลักษณะสีชุดสีเหลืองและขาว มีความเชือกขึ้นตัว สีเส้นของ ชุดมีความสดใส สีส้มที่ได้ จากสีข้อมธรรมชาติ
เทคนิค	ลักษณะการใช้เทคนิคที่เอว เพื่อให้เกิดความสวยงามเข้ารูป กระโปรงยาวคลุมปลายเท้าไม่ เข้ารูป	เสื้อผ้าจะมีความเรียบง่ายลง ตัวคอเสื้อตัววีลึกถึงหน้าอก บริเวณเอวมมีการผูกมัด ที่ไหล่มีผ้าสีขาวเพื่อเสริม ความเด่นของชุด

สรุป

ลักษณะของการออกแบบมีความเรียบง่าย มีความฉลาดในการออกแบบเพื่อประหยัดเวลา แต่ก็ยังไม่ทิ้งประเพณีมีความลงตัวทางการออกแบบเป็นการออกแบบชุดเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีเส้นของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องกับชีวิตและหลักความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ

แบบวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

ภาพที่ 41 : เครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
(ที่มา : ภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963)

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ภาพเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง
ผลงาน		
รูปแบบของการแต่งกาย	ลักษณะชุดท่อนบนและ ท่อนล่างติดกันเป็นชุดยาว โครงเสื้อเข้ารูป กระโปรง ไม่เข้ารูป ยาวคลุมปลายเท้า มีการผูกมัดบริเวณเอว	เครื่องแต่งกายของพระนางคลี โอพัตราความเรียบง่ายเสื้และ กระโปรงติดกันยาวคลุมปลาย เท้าลักษณะของชุดไม่ยุ่งยาก มากแต่มีเชือกขึ้นตัว รูปแบบ ไม่ซับซ้อนเพราะเน้นใช้ ประโยชน์เป็นหลัก
สีสັນ	ลักษณะของสีสັນที่ชุดมีสีที่ สดและข้อมจากสีธรรมชาติ จึงมีความสด และสีขาจาก สีหลักของผ้าเอง	ลักษณะสีชุดสีเขียว มีความเชือกขึ้นตัวสีสັນของ ชุดมีความสดใส สีสັນที่ได้ จากการย้อมธรรมชาติ
เทคนิค	ลักษณะการใช้เทคนิคที่เอว เพื่อให้เกิดความสวยงามเข้ารูป กระโปรงยาวคลุมปลายเท้าไม่ เข้ารูป การปักตกแต่ง	เสื้อผ้ามืดมีความเรียบง่ายลง คอเสื้อตัววีลึกถึงหน้าอก บริเวณเอวมักมีการผูกมัด มีการปักที่แขนและ ชายกระโปรง

สรุป

ลักษณะของการออกแบบมีความเรียบง่าย มีความฉลาดในการออกแบบเพื่อประหยัดเวลา แต่ก็ยังไม่ทิ้งประเพณีมีความลงตัวทางการออกแบบเป็นการออกแบบชุดเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีสັນของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องกับชีวิตและหลักความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ

สรุปผลการวิเคราะห์เครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา

จากการศึกษารูปแบบเสื้อผ้าของพระนางคลีโอพัตราเน้นความสวยงามและความคล่องแคล่ว เสื้อผ้าแต่ละชิ้นถูกออกแบบและตัดเย็บอย่างประณีตเพราะพระนางคลีโอพัตราเป็นถึงราชินี ดังนั้นจึงต้องมีความโดดเด่น เช็กชี รูปแบบเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะคล้ายชุด ทูนิค ท่อนบนจะเน้นของคอเสื้อที่มีความกว้างและลึกส่วนของกระโปรงจะยาวคลุมปลายเท้า การออกแบบเครื่องแต่งกายและสีสันทนของเครื่องแต่งกายถูกออกแบบให้สอดคล้องการใช้ชีวิตประจำวัน และการออกงานพิเศษต่างๆ

แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ได้นำรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องประดับที่มากขึ้นจึงเป็นที่มาของการออกแบบชุดราตรีที่มีความเรียบง่ายแต่ดูดีเข้ากับยุคสมัย โดยให้ความสำคัญกับเนื้อผ้าและสีของผ้า โดยใช้เทคนิคให้เสื้อคลุมมีความละเอียดสวยงามภายในตัว

แรงบันดาลใจ (Inspiration)

แรงบันดาลใจการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี กรณีศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตรา ปี 1963 ผู้กำกับ: Joseph L.Mankiewicz นักเขียน: Joseph L.Mankiewicz, Randal MacDougall โดยผู้ศึกษาได้นำรูปแบบเครื่องแต่งกาย ออกแบบชุดราตรีสุภาพสตรีที่มีความเรียบง่ายแต่มีความสง่างาม

ภาพที่42 : แรงบันดาลใจ

อารมณ์ (Mood board)

สง่างาม | กระโหลก | พิเศษ LUXURY LOUNGE

การสร้างสรรค์ผลงานจะสื่อออกมาในรูปแบบของเครื่องแต่งกายโดยจะเน้น โครงสร้างของเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราออกแบบใหม่ให้เกิดความเรียบง่ายแต่ดูดีเข้ากับยุคสมัยโดยให้ความสำคัญกับเนื้อผ้าและสีของผ้าโดยใช้เทคนิคให้เสื้อผ้าดูมีความละเอียดสวยงามภายในตัวโดยไม่ต้องใช้เครื่องประดับที่มากชิ้น เพื่อลดต้นทุนและระยะเวลาการตัดเย็บ เลเซอร์ของสีขาวยที่ปลอดภัยโปร่ง ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง สีทองของผ้าและเครื่องประดับตกแต่ง ส่วนลูกตกรอบที่คล้ายของกลิ่นอายกายเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่เป็นตัวกำหนดแนวทางในออกแบบชุดในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสตรีที่ต้องการชุดราตรีที่มีสวยงาม โดดเด่น ไม่เยอะของเครื่องประดับ

สรุปผลเพื่อทำการออกแบบเครื่องแต่งกาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา ได้ข้อมูลที่แบ่งตามเกณฑ์การวิเคราะห์ ดังนี้

1. รูปแบบของแต่งกาย

รูปแบบของเสื้อผ้าจะออกมาในรูปแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริงในโอกาสพิเศษต่างๆ โดยนำความคิดการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัยโดยใช้ลักษณะของโครงสร้างชุดและความเรียบง่ายของชุดเป็นสื่อแสดงออก

2. การเลือกใช้สีสีน

จากการศึกษาสีนและเทคนิคพบว่าสีนและเทคนิคของการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา นั้นจะเน้นสีหลักเป็นสีทองและขาวเป็นส่วนประกอบหลักของชุด

3. เทคนิคในการออกแบบ

ส่วนเทคนิคของรูปแบบการตกแต่งนั้นส่วนใหญ่จะใช้การตัดเย็บที่เรียบง่ายแต่ยังคงความสง่างามอันเป็นเอกลักษณ์ของพระนางคลีโอพัตรา รวมไปถึงการปักตกแต่งโดยใช้แผ่นโลหะสามเหลี่ยมมาต่อกันและเรียงกันคล้ายแสงของพระอาทิตย์ตามความเชื่อของชาวอียิปต์โบราณ และชุดมีความกระชับรัดตัวเทคนิคเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์เพื่อพัฒนาการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีเพื่อสวมใส่ในปัจจุบันได้

4. จากการศึกษาข้อมูลของการใช้วัสดุ มีรายละเอียดดังนี้

จากการศึกษา เนื้อผ้าที่เหมาะสมกับการออกแบบชุดราตรีคือเนื้อผ้าที่มีความพลิ้ว ทั่วตัวและเรียบง่ายแต่ยังคงความสวยงาม มีรูปแบบเทคนิคที่สวยงามและยังคงใช้ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำโครงสร้างและเทคนิคเหล่านี้มาประยุกต์และพัฒนาการออกแบบ

5. โอกาสและประโยชน์ใช้สอย

ผู้ศึกษามุ่งเน้นการออกแบบเพื่อสุภาพสตรีที่มีการชื่นชอบการแต่งกายที่สวยงาม โดดเด่น เรียบง่ายและมีเอกลักษณ์ โดยไม่ต้องใช้เครื่องประดับมากขึ้นแบบที่สามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 44 ผลงานการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดที่ 1 มีลักษณะเป็นชุดราตรีหางปลาท่อนบนเป็นเกะอกท่อนล่างเป็นกระโปรงหางปลาคลุมเท้า และมีผ้าคลุมไหล่ยาวถึงปลายเท้า มีการปักเล็กน้อยด้วยแผ่นโลหะ การใช้สีชุดด้วยสีทองทั้งตัวซึ่งเป็นผ้าเลื่อมสีทองที่ได้นำมาจากฉากหนึ่งของภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 จากที่พระนางคลีโอพัตราได้นำขบวนแห่งพระองค์เองอย่างยิ่งใหญ่ และเป็นฉากที่มีความอลังการที่สุดของเรื่อง ด้วยความเงาของผ้าเลื่อม และแผ่นโลหะที่ไม่มีคนนิยมนำมาใช้มาก จึงมีแนวความคิดที่นำมาออกแบบในครั้งนี้

ภาพที่ 45 ผลงานการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดที่ 2 มีลักษณะท่อนเป็นเสื้อแขนยาวด้านหลังของเสื้อเว้าโชว์หลังท่อนล่างบนกระโปรงจีบพลิทเล็กน้อยป้ายทับกันผ้าหน้าด้านในเสริมผ้าบางเข้าไปปักด้วยแผ่นโลหะตรงส่วนของคอเสื้อและชายแขนเสื้อ ด้วยการใช้ผ้าเลื่อมที่เป็นหลักในการทำชุดในครั้งหากนำผ้าเลื่อมมาทำชุดทั้งหมดอาจทำให้เกิดความเบื่อกและไม่เกิดเลเซอร์ต่างๆของชุดจึงนำผ้าสีขาวมาร่วมในการทำชุดในครั้งนี้ ด้วยตัวผ้าเลื่อมที่มีเลเซอร์มีเอกลักษณ์ของผ้าเองแล้วจึงนำเอาผ้าสีขาวพื้นและผ้าขาวบางมาเพิ่มให้ชุดมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 46 ผลงานการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดที่ 3 ลักษณะของชุดเป็นทำชุดสองชั้น โดยชุดด้านหน้าเป็นสีขาว ขาวคลุมปลายเท้าผ่าข้างทั้งสองด้าน ด้านในของชุดมีกระโปรงสีขาวบางทรงสอบยาวถึงปลายเท้า พร้อมปักที่คอเสื้อและกระโปรงขาวบางตัวในของชุด ด้วยการออกแบบชุดราตรีที่มีความสง่างาม ความเชิดช้อยู่ในชุด จึงออกแบบชุดให้รัดรูป และผ่าข้างให้เห็นขาของผู้สวมใส่ แต่ด้วยการผ่าในครึ่งผ่าตั้งแต่เส้นสะโพกซึ่งสูงมาก จึงได้นำผ้าอแกนดีสีขาวบาง มาเป็นกระโปรงข้างในอีกชั้น จึงทำให้ชุดดูมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 47 ผลงานการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดที่ 4 ลักษณะของชุดเป็นชุดยาวถึงปลายเท้าท่อนตัวเสื้อเป็นผ้าสีทองส่วนแขนของชุดใช้ผ้าสีทองบางและส่วนชายแขนเสื้อต่อด้วยผ้าสีทองทึบ ส่วนของกระโปรงเป็นการต่อผ้าจากเส้นสะโพกโดยใช้ผ้าสีทองบางยาวถึงหน้าแข้งจากนั้นต่อด้วยผ้าสีทองทึบอีกรอบยาวถึงปลายเท้า ปักส่วนคอเสื้อ ใช้เทคนิคการต่อผ้าเข้ามาใช้โดยนำผ้าเลื่อมกับผ้าอแกนดี มาทำเพื่อให้ชุดมีความเซ็กซี่ และดูแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 48 ผลงานการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบชุดที่ 5 ลักษณะของชุดนี้เป็นชุดเกาะอกกระโปรงยาว ตัวเกาะอกมีสายยาวไปถึงปลายเท้า กระโปรงมีการจับจีบเล็กน้อยสีขาวยาวถึงปลายเท้า และมีการปักที่สายของตัวเกาะอก เพื่อให้เกิดความหลากหลายในคอเล็กน้อย กระโปรงชุดนี้จึงมีการจับจีบที่ใหญ่ และไม่เข้ารูป

สรุป

จากผลงานการออกแบบทั้ง 5 ชุด ที่ได้จากการวิเคราะห์การแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราเป็นชุดที่สวมใส่แต่ละฉากในภาพยนตร์ ชุดที่ออกงานโอกาสพิเศษต่างๆ ซึ่งแต่ละชุดมีความโดดเด่น น่าสนใจ สวยงามอยู่ในตัว จึงนำเอาชุดของพระนางคลีโอพัตราในภาพยนตร์มาปรับเปลี่ยนและเสริมให้ชุดดูทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยนำเอาโครงสร้างในสมัยก่อนร่วมกับ โครงสร้างสมัยใหม่มา รวมกันเพื่อให้เกิดความหลากหลายของรูปแบบมากยิ่งขึ้น ผ้าที่ใช้เป็นตัวหลักคือผ้าเลื่อมสีทองด้าน และผ้าสีขาวพื้น เพื่อให้เกิดเลเยอร์ต่างๆ สีทองของชุดได้จากการดึงสีของชุดพระนางคลีโอพัตราชุดที่สวมใส่ในฉากของภาพยนตร์ตอนที่พระนางได้นำขบวนแห่งพระนางอย่างยิ่งใหญ่บนรถลากที่มีการใช้แรงคนที่เยอะ ซึ่งเป็นฉากใหญ่ที่สุดของเรื่องที่พระนางทรงสวมใส่ในชุดสีทองที่มีความอลังการ สวยงามมากที่สุดและยังเป็นชุดที่พระนางเลือกสวมใส่ในวันที่สิ้นพระชน เป็นชุดทุกคนติดตามมากที่สุด ในภาพยนตร์และสามารถมองรู้เลยว่าชุดเลื่อมสีทองเป็นชุดของพระนางคลีโอพัตราสวมใส่ในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 ส่วนโครงสร้างของชุดก็นำมาจากชุดที่พระนางสวมใส่ใน โอกาสพิเศษต่างๆ การได้นำเอาแผ่นโลหะมาปักตกแต่งบนชุดเพื่อให้เกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปในการออกแบบชุดราตรีบุคคลทั่วไปมักใช้เพียงเลื่อมรูปทรงต่างๆ หรือเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งแผ่นโลหะยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก จึงได้นำมาตกแต่งในครั้งนี้ และด้วยผ้าที่เป็นเลื่อมของเนื้อผ้าเองอยู่แล้วจึงไม่นำเลื่อมมาปักตกแต่งอีกเพราะจะทำให้ไม่เกิดความโดดเด่นของชุด จึงได้นำแผ่นโลหะมาตกแต่งให้เกิดความทันสมัย ความแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 มีการสรุปอภิปรายผล ดังนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษารูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
2. เพื่อออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่อง

คลีโอพัตราปี 1963

ที่มาของปัญหา

ในสภาวะสังคมปัจจุบันกระแสแฟชั่นเข้ามามีอิทธิพลในการใช้ชีวิตของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันชุดราตรีมีมากมายหลากหลายรูปแบบและหลากหลายสีสัน มีความเยอะของเทคนิคและการตกแต่งต่างๆ ประกอบกับความต้องการของมนุษย์ที่มีความหลากหลายแปลกใหม่และต้องการความอลังการ ความสวยงามอยู่ตลอดเวลา จึงให้ความสำคัญกับชุดออกงานต่างๆ อยู่เสมอ ปัจจุบันชุดราตรีก็เป็นชุดหนึ่งที่มีความสำคัญแต่ด้วยชุดราตรีต้องมีความสวยงามต้องมีราคาจนในบางครั้งนักออกแบบหรือผู้สวมใส่คิดว่ามักจะต้องมีเครื่องประดับที่มากมาย ความอลังการของชุดอาจเกิดให้ดูมากเกินไปรวมถึงยังทำให้ราคาสูงขึ้น

แนวทางแก้ไข้ปัญหา

ผู้ศึกษามีแนวความคิดนำเอาเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรามาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเสื้อผ้าเนื่องจากว่าด้วยเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราไม่ได้มีความอลังการหรือการแต่งกายที่ดูมากมาย แต่ว่าทรงมีความสง่างามผู้ศึกษาจึงนำเอาเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรามาใช้ในการประยุกต์ในการออกแบบเสื้อผ้าเพื่อที่จะทำให้ผู้ที่สวมใส่มีความสง่างามและเป็นการลดต้นทุนลดเวลาในการออกแบบหรือทำชุดราตรี

ขอบเขตการศึกษา

- 1.ศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา
- 2.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตัดเย็บและการตกแต่งเครื่องแต่งกาย
- 3.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นค.ศ.2015

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ศึกษารูปแบบการเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่พบในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ศึกษารูปแบบการเครื่องแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่พบในภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี1963 จำนวน 5 ภาพ

ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการศึกษาดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบวิเคราะห์การแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 3 ด้าน โดยมุ่งเน้นวิเคราะห์ภาพตัวอย่างการแต่งกายโดยรวมและนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้

1. รูปแบบของการแต่งกาย ศึกษารูปแบบของการออกแบบเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ โครงสร้างของเครื่องแต่งกาย ลักษณะชุดท่อนบนและลักษณะชุดท่อนล่าง
2. สี สัน ศึกษาสี สัน เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ ลักษณะการใช้สี แนวโน้มสี
3. เทคนิค ศึกษาเทคนิคเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรี ได้แก่ เทคนิคการตกแต่ง เทคนิคการตัดเย็บ

ผลการวิเคราะห์

โครงการการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 ที่เน้นถึงวิธีการศึกษาเชิงปฏิบัติการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นการวิเคราะห์ปัญหาและรูปแบบของเสื้อผ้าให้ตรงกับความต้องการของผู้ศึกษาตลอดจนการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาซึ่งโครงการดังกล่าวผู้ศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยศึกษาข้อมูลต่างๆมาเป็นแนวทางการออกแบบ และผลิตเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีนำมาวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้เครื่องแต่งกายที่มีความเหมาะสมทั้งด้านรูปแบบของงานออกแบบและการสวมใส่ให้มีเอกลักษณ์และรูปแบบที่ชัดเจนเหมาะสมกับบุคลิกภาพและความสามารถใส่ได้จริง มาผสมผสานกับแนวความคิดรูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างที่แปลกใหม่มาประยุกต์กับงานออกแบบ ซึ่งหลักการที่สำคัญดังกล่าว คือ ลักษณะโครงสร้างของชุดที่มีความเรียบง่าย มีการนำผ้ามาพันหรือห่มร่างกาย ตลอดจนถึงเทคนิคการจับจีบและการคาดเข็มขัดเพื่อความกระชับ รัศมของเสื้อผ้า มาใช้ในการออกแบบเพื่อให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดทั้งนี้ยังทำให้ชุดมีความโดดเด่นน่าสนใจและเข้ากับยุคสมัยได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นแนวทางการสร้างสวรรค์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายในครั้งนี้จึงได้ประยุกต์รูปแบบการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตราที่มีความเรียบง่ายแต่ยังคงความสง่างาม โดยนำเทคนิคการจีบ การถ่วงหรือการรัดเข็มขัดมาผสมผสานกับรูปแบบเสื้อผ้าในปัจจุบันและเมื่อสวมใส่กับเครื่องประดับที่มีความเรียบโก้ทำให้เสื้อผ้ามีความลงตัวมากขึ้น และเมื่อนำเทคนิคเหล่านี้มาใช้สามารถลดระยะเวลาการผลิต และลดเทคนิคการตกแต่งมากขึ้น ส่งผลให้ลดต้นทุนในการผลิตสามารถทำให้เสื้อผ้าเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น

การอภิปรายผลการออกแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่องคลีโอพัตราปี 1963 เกิดจากการที่เครื่องแต่งกายได้เข้ามามีบทบาทกับมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งกายแต่งกายจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปในแต่ละวัฒนธรรมเนื่องจากสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน รวมไปถึงการดำเนินชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีการถ่ายทอดอิทธิพลทั้งยังมีการผสมผสานรูปแบบการแต่งกายที่แปลกใหม่ ตลอดจนถึงเครื่องกายจะมีการตอบสนองของมนุษย์ที่มีความต้องการที่หลากหลายและแปลกใหม่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นปัจจุบันหน้าที่ของเสื้อผ้าไม่ใช่สวมใส่เพียงแค่ให้ความอบอุ่นเท่านั้น แต่เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องมีความโดดเด่น ในขณะที่สวมใส่สามารถสร้างภาพลักษณ์และสะท้อนถึงบุคลิกของผู้สวมใส่ นอกจากนี้ยังนำเทคนิคต่างๆมาแนวความคิดมาประยุกต์ให้เกิดความแปลกใหม่

จากเหตุและปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาได้รับแนวความคิดที่จะออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรีที่สวมใส่รูปแบบที่เข้ามากับยุคสมัยโดยนำเอาเทคนิคต่างมาใช้เพื่อลดต้นทุน ระยะเวลาในการผลิต และยังคงคำนึงถึงประโยชน์ของการใช้สอยตามโอกาสต่างๆ และตอบสนองกับความต้องการของสุภาพสตรีที่มีความพิถีพิถันในการแต่งกายและตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงพยายามที่จะพัฒนาผลงานการออกแบบและหาเทคนิคอันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของการแต่งกายของพระนางคลีโอพัตรา ให้มีความโดดเด่นน่าสนใจในงานออกแบบมากยิ่งขึ้น และเป็นที่พัฒนางานออกแบบในวงการแฟชั่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการต่อยอดความคิดในการออกแบบชุดราตรีสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางคลีโอพัตราปี1963ในลักษณะอื่น

2. ควรมีการส่งเสริมให้นักออกแบบหันมาสนใจการออกแบบและส่งเสริมให้มีการศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายที่สามารถสวมใส่ได้หลากหลายโอกาสเพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านออกแบบ

บรรณานุกรม

- จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2543. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนิด อริยมะธีการ.(2550).ออกแบบเครื่องแต่งกายที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอารยธรรมกรีกโบราณและคลาสสิกฟังก์ (ศิลปะนิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปกร)
- ศรีกาญจนา พลอาสา. 2541. เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลูกบิดและเลื่อม.กรุงเทพฯ:โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- โอบอล พิมสาร. 2547. สืบค้นความรู้สึกและอารมณ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สืบออนไลน์
- “ความหมายของการออกแบบ” 2550. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:
<http://www.vcharkarn.com/vcafe/120491>.
- (วันที่สืบค้น 9 กันยายน 2555)
- “แนวโน้มแฟชั่นค.ศ.2015”2556. . [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: www.wgsn.com
- (วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)
- “ประวัติพระนางคลีโอพัตรา” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.imdb.com/title>
(สืบค้นข้อมูลวันที่29กันยายน 2556)

ภาคผนวก

K H E S K A N Y A

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-นามสกุล	ภูษงค์ คุณฉงวน
วัน/เดือน/ปีเกิด	14 ธันวาคม 2534
ที่อยู่ปัจจุบัน	43 หมู่ที่ 3 ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000
ประวัติการศึกษา	ปริญญาเทคโนโลยี สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

